

MÜCADELE

Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 7000 TL, 22 Ağustos 1992 Sayı: 8

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Halk canları pahasına mücadele edenleri başına bastı. İşkenceciler katliam delillerini gizleyebilmek için şehitlerin cenazelerini günlerce ailelerine vermediler. Onlardan koparabilmek için iki şehidi gizlice gömdüler. Morgun önünde defalarca saldırdılar. Şehitleri, ailelerinden söküp alamadılar. Kondulardan, işyerlerinden, mahallelerden yüzlerce emekçi Çeliklepe'ye yürüdü. İşkenceciler silahlarını kuşanmışlardı. Caddelerde insanları durduruyor, kimliklerine bakıyor, arıyorlardı. Aradıkları şeylere asla ulaşamayacaklardı. Çünkü ne silah, ne de bombaydı o. Onurdu. Ve yüreklerde gizliydi. İşkencecilerin barikatları evlatlarıyla kucaklaşmasını engelleyemedi. Savaşçıları yine kız kefenleri ve sıkılı yumruklarıyla uğurladılar.

HALK DEVRİMCİLERE SAHİP ÇIKTI

Ankara Küçükcesat ve Maltepe'de katledilen Devrimci Sol savaşçılarından ikisinin cenaze törenleri İstanbul Sanayi Mahallesi'nde yapıldı. Mezarlığa "Devrimci Sol Şehitleri Ölümsüzdür", "Katliamların Hesabı Sorulacak" pankartları ve sloganlarıyla yürüyen halka polis saldırdı ve ateş açtı. Buna rağmen devrimcilerin onlara yaraşır geleneklerle toprağa verilmesine engel olamadı. Cenazeye sahiplenerek halk, polis ateşine molotoflarla çatışarak yanıt verdi. 15'i kadın 38 kişi gözaltına alındı.

**Papazlar
ve
cellatlar**

Haber 6. sayfada

**Devlet
halka
karşı**

Haber 16. sayfada

Halklarımız için kurtuluş, mücadele için zafer andı içenlerin bayrağı elden ele dolaşüyor. Geleneklere gelenekler ekleniyor.

Geleceği böyle kazanacağız

Dün devrimcilerin Çiftelavuzlar'da dağalandığı bayrak Adana'da duvarlara kanla Devrimci Sol'u yazma geleneğine taşındı. Ona Ankara eklendi. Faşizmin katilleri Ankara'da da girdikleri devrimci üste yine kanla yazılmış Devrimci Sol-SDB yazıları karşılaştılar. Savaş, inançlarını kanla yazanların ellerinde geleceğe uzanıyor.

MERHABA

Kayga şiddetlenerek sürüyor. Hayatın her alanından inanç, kararlılık, cesaret sesleri yükseliyor. Çiftelavuzlar'daki meşale, Adana'dan sonra bu kez de Ankara Küçükesat ve Maltepe'de parladı. Kanlılarıyla Devrimci Sol yazarı savışların inançların ülkenin dört bir yanında yankısını bulurken, onları anıltmaktan, bıraktıkları değerleri sahiplenmekten onur duyuyoruz. Bu onuru anlamaya, yazmaya devam edeceğiz.

Her zamanki gibi Kürt halkının yanındayız. Devlet, katliamlarına, işkencelerine devam ettikçe, Kürt halkını reddettiği daha çok şimşaklar görecektir. Bugün, Kürt halkına yapılan her zulüm ve ulusal kimliğini tanınamama, devletin kabusu olmaya, onu kemirmeye devam edecektir.

Bizlerin en büyük düşmanı yalnızca oligarşi değildir. Küçük burjuva alışkanlıklarımız ve küçük dünyalarımız devrimci yaşamımızda altından kalkamayacağı sonuçlara yol açabilmektedir. Disiplinsizlik, başına buyruklu, büyük işler yapıyormuş gibi görünme ve hızımızı kesen daha niceleri içimizdeki en büyük kazandırdı. Bunu alt etmek, bir-çok kazanımı da elde etmektir.

Oligarşi politik bir çıkmaz içerisinde.

TEKZİP

20 Ağustos 1992

19 Ağustos günü Show TV ve Tele On'un haber bültenlerinde yer almış olan "Bedri Yağan yakalandı", "Dursun Karataş da yakalanmış olabilir" haberlerinin gerçekle hiçbir alakası olmayıp, amaçlı olarak uydurulmuştur.

Tarih boyu her hakkı mücadeleyi karalamak için bu tür haberler yayılmıştır. Amaç, önderlerine güvenen halklarda umutsuzluk yaratmak, onları moralman çökertmek, bu doğrultuktan yararlanarak halkın direncini imha etmektir. Bu uygulama istisnasız tüm halk kahramanlarına karşı kullanılmıştır. Bu uydurma haberler geçmişte o dönemin sultanlarının, krallarının ajanlarına yayıldı. Günümüzde ise kendilerini "bağımsız basın" olarak adlandıran basın-yayın organlarınıca yapıyor.

Ülkemizde, halkın, devrimcilerin kanna susuması katiller sürüşünün katliamlarını havaya silah sıkarak garip öğütükler atanları sakşaklamayı adet edinilen; polis'in "Kahrolsun

Hükümetinden muhalefet partilerine kadar çürümeye her yere yayılıyor. Hangi kuruma el atılsa dökülen, birbirlerini yiyen oligarşinin temsilcileriyle karşılaşıyoruz.

Her zaman söyledik. Direnen, mücadele eden kazanır. Bugün belediye işçileri direnmek zorunda. Artık geriye dönüş yok. Atılacak her geri adım, bugüne kadar gösterilen özveriye, direnişe, kararlılığı yok edeceği gibi, gelecek açısından da önemli bir engel oluşturacaktır. Biz her zaman direnen belediye işçilerinin yanında olduk, yanında olmaya da devam edeceğiz.

Sezgin'in "kahraman"ları, Amutlu'da kahramanlıklarına devam ediyorlar. Küçükamutlu'da terör estiren bu "kahramanlar, kadınların ve çocukların üzerine panzerleriyle yürüyor. Geçtiğimiz hafta, alınan yıkım kararını protesto eden geçeköndü halkının basın açıklamasını izleyen basın emekçileri de polis teröründen nasiplerini aldılar. Özgür Gündem'in iki muhabiri ve iki yabancı gazeteci ile birlikte gözaltına alınan muhabirimiz, siyasi şubede iki saati aşkın süre gözaltında tutuldu.

Muhabirimize öğüt üyesi muamelesi yapan işkencecilerden biri muhabirimimize

ze aynen şöyle diyordu: "90 tane şehit(!) verdik. Sizden korkmuyorum(!). Tetikçilerinize söyleyin, randevu istiyorum. Randevu versinler hesaplaşalım." Randevu isteyen bu işkencecinin gömleğinin yakalan şubede yatıp kalkmaktan kır pas içindeydi ve o hala "hesaplaşmaktan" söz ediyordu.

Durmadan küfür ve hakaretten başka bir söz sarfetmeyen işkencecileri "İşte siz busunuz, elinizden başka bir şey gelmez" diye yanıtlayan muhabirimizi "Çok yakında sen de görürsün" diyerek tehdit ediyorlardı. Küfür, tehdit ve hakaretleriyle işkenceciler, içinde bulundukları durumu yansıtıyorlar. Zorla duvara döndürülmek istenen muhabirimiz işkencecilere "Hani korkmuyordunuz, randevu istiyordunuz. Neden duvara döndürmeye çalışıyorsunuz? Biz, buruma geldiğinizde sizden korkup yüzünüzü duvara döndürüyor muyuz?" deyince, bir tanesi iyice gilelen çıkıyor: "Ulan... Benim kardeşim bile buraya gelmiyor. Sana mı rahat rahat elini kolunu sallatacağız" diye bağıyor. Evet, kardeşleri bile yanlarına gelmiyor. İşte size bir işkencecinin çark içindeki yeri...

Gelecek hafta buluşmak dileğiyle...

güttümüzün prestijini sarsmayı, saflarımız içinde bir panik ortamı yaratmayı amaçlayanlar yanılıyorlar. Hareketimiz kadro, eleman ve taraftarları yüzü ayyuka çıkmış bu tür ter-tiplerin bilincindedir.

Emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadelemiz bu tür haberlerle engellenemez. Emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadelemiz sürekli yükselerek gelişecektir. Yalan haber kendi sahibini vuran bir silah olacaktır.

DEVİRİMCİ SOL
Avrupa Sözcülüğü

Not: Yukarıdaki açık tekzibimizin yayın organınızda yayınlanmasını rica ediyoruz.

DÜZELTME
Gazetemizin 6. sayısının 20. sayfasında yer alan "Ulusal özellikler Mücadelemizde Kuşaklıyoruz" başlıklı yazıda Devrimci Sol Merkez Komite Üyesi Sabahat Karataş için "S. Karataş'ın babası Türk, annesi Kürt" diye yazılmıştır. S. Karataş Kürt kökenlidir. Düzeltir, özür dileriz.
7. sayımızın 8. sayfasında yer alan "Muhbirlik Yapmaya" başlıklı yazıdaki fotoğrafın yanında Gürkaynak köyünde şehit olan Devrimci Sol gençlerin 5 yerine 4 kişi olarak çıkmıştır. Düzeltir, özür dileriz.

Bu tür yalan ve demagojilerle ör-

BÜROLARIMIZ

Sahibi: Haziran Yayıncılık ve Tic. Ltd. Şti. Adına Gülten ŞEŞEN
Yaz İşleri Müdürü: Namık Kemal CİBAROĞLU
Yönetim ve Yazma Adresi: Binbirdere Mah. Terzihane Sok. Kalebaşısı İşhanı No: 11 Kat: 1 Sultanahmet/İst; Tel: 518 84 17 Fax: 516 2414
Baskı: Serfer Matbaacılık
Fiyatı: 7.000 TL. Almanya: 3 DM, Fransa: 10 FF. İsviçre: 3 SF, Hollanda: 3 FL. İngiltere: £1
Ahane Kuyulan
Yurtiçi Ahane: 6 aylık 160.000 TL., 1 Yıllık 320.000 TL.
Yurtdışı Ahane: 6 Aylık 85 DM, 1 Yıllık 170 DM
Hesap No: Gülten ŞEŞEN T. İş Bankası Aksaray Şubesi 1002 30420 951718

Adana: İnönü Cad. 7. Sk. Kızılay İşhanı arkası Ozkan Ap. 47/A Kat: 1 No: 10 Tel-Fax: 51 97 25
Ankara: Marmara Sk. Kırmızı Ap. No: 12717 Sıhhiye Tel-Fax: 434 10 92
Bursa: Hacılar Mah. Konakardı Sk. Asım İşhanı No: 8/408 Tel: 24 47 80
Denizli: Delikli Çınar Meydanı, Çınar İşhanı Kat: 3
Diğer şehirler: İnönü Çıkmaç, Güçlü Pasajı No: 3/30 Tel-Fax: 185 89
Elaazığ: Çarşı Mah. Hürriyet Cad. Etkeserler İşhanı No: 108 Kat: 2 Tel: 24 519
Eskişehir: Esmef Sarayı Kat: 3 No: 122 Tel-Fax: 311 644
İzmir: 440. Sk. Bereket İşhanı No: 6/7 Konak Tel: 195 311
Karız. Kazım Karabekir İşhanı Kat: 2 No: 23 Tel: 175 25
Kocaeli: İstiklal Cad. Hafız Şerif Sk. Demirsoy İşhanı Kat: 5 Tel: 25 75 35
Konya: Kırkeçi Mah. Ahıveyin Kardeşler Sk. Kat: 2 No: 201 Tel: 10 50 77
Malatya: Pak Kazanç İşhanı Kat: 4 No: 121/122 Tel: 278 62 Fax: 19 801

Samsun: Kale Mah. Alpaslan Geçidi Çetay İşhanı No: 17 Kat: 4
Sivas: Sularbaşı Mah. Belediye Sk. Şenyurt Sitesi No: 508 Tel: 22 20 22
Traşon: Çarşı Mah. Uzun Sk. Kolotoğlu Çarşısı Kat: 3 No: 80 Tel: 26 10 70
Tunceli: Moğolşay Mah. Okullar Cad. Borataş Sk. Dayı-Yeğen İşhanı No: 11 Tel: 51 89
Zonguldak: Mithatpaşa Mah. Okul Sk. Kılıç Pasajı No: 14 Kat: 2 Tel: 399 65
Amsterdam: Kinkerstraat 48 BG 1053 DX Amsterdam/Nederland Tel: 00 31/20/68 31 058
Atina: Agonas Veranzerou No. 5 Kanişos Square-Athen
Frankfurt: Kasseeler str. la 6000 Frankfurt 90 Tel: 49/69/77 89 00
Londra: 79 Dunsmure Rd. London N.16 İngiltere Tel: 00 44/71/92 34 138
Paris: 38 Rue d'Hautville 75010 Paris/Fransa7 Tel: 00 33/1/47 70 05 90
Zürich: Gasometer Str. 24 8005 Zurich

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

22 Ağustos 1992

• Siyaset pazarında cadılar sokuluyor	3
• Tarihimizi kanlarımızla yazıyoruz	4-8
<i>Kanlılarıyla Devrimci Sol yazarların bıraktıkları değerleri sahiplenmekten onur duyuyoruz.</i>	
• Büyük sözler ve şartırcı olmayan sonuçlar	9-10
<i>Kürdistan'da görülen gelişmeler, bir kez daha devlet politikasının iflasını, resmi terörün acizliğini sergiledi.</i>	
• İşçiler grev kırıcılığına boyun eğmeyecek	11
<i>Belediye işçileri mücadeleyi sürdürecek güce, deneyime ve desteğe sahiptir. Grev kırıcılarına gereken dersi vereceklerdir.</i>	
• Milisler halkın adaletini temsil edecektir	12-13
<i>Milis halka kendi adalet duygusunu tatırmalı, halk da kendi adaletini milislerde bulmalıdır.</i>	
• İçimizdeki düşmanı yenelim	14
• Memurlar	15
• Devlet halka karşı	16
• İstanbul ÖZGÜR-DER kuruldu	17
<i>İktidar kapattıkça halk açacak...</i>	
• Sağlık yine parası olanlar için	18
• Paralı eğitim	19
• Haber/Yorum	20
• Bahalı'nın ahlaklılığı	21
• Filler ve eşekler demokrasisi	22
• Kültür/Sanat	23

Politikada Bu Hafta

İktidar politika değil şiddet üretiyor

DYP-SHP hükümeti işçileri, memurları sokağa çıkıp, Kürt kentlerini yasak kentler haline getirdikten sonra emekçilere de banka taşıtmayı başardı...

İktidara geldiklerinde ne ölçüde demokrasiden, insan haklarından söz ettirilese şimdi söylediklerini o ölçüde ayaklar altına alıyorlar.

İşçiler sokağa atılmayacakları, yüz binlercesi sokağa atıldı. İktidar üzerlerine panzerlerini gönderdi, polisine coplattırdı.

Memurlara sendika hakkı vereceklerdi, vermediler. Memurlar yürüdü, karşılarında iktidarın polisini, panzerlerini buldu.

Emekçiler boş vaatlere kızdılar, banka taşıdılar. İktidar yaşlı insanlara bile tahammül edemedi, şiddetini gösterdi.

Kürt halkına şefkat vaat edenler iktidar kolтуğuna oturur oturmaz, 'Kıracak bitiririz' havasıyla kolları sıvadılar. Şimdi Kürdistan'a tank üstüne tank, top üstüne top yığıncağa da başa çıkmıyorlar.

Meşruluğunu infaz ceterleriyle sağlamaya çalışmak da bu hükümetin başa gelen icraatıdır. Halkın zihninde 'Acaba benimkimi de kırılıp devlet beni de öldürdü mü?' endişesi yaratmak bu hükümete ait bir başarıdır! Zamanında cunta generallerini "Kan çanağı üzerine otuyorsunuz" diye suçlayan Demirel, şimdi aktığı devrimci-yurtsever kamıyla övünüyor. Bugünkü iktidar kan gölü üzerine oturuyor.

Devlet altmış milyon halk kendisini ancak devlet terörüyle hissettirebiliyor. Demirel, Kürdistan'ın "Topluğne başı kadar toprağında", "Bakırköy'ün her sokaklarında" iktidarın şiddeti olacaktır diye tehditler savuruyor. Artık bakanlar gözetiminde infaz gösterileri gerçekleştiriliyor. İktidarın halka verebileceği hiçbir şey kalmamıştır. Hükümetiyle, muhalefetiyle, parlamento-suyla düzensiz politik işleyiş tıkanmıştır. Sistem politika değil şiddet üretiyor.

Düzen partileri göstermek de olsa halkın sorunları konusunda birbirlerini eleştirmiyorlar. Parlamentoda birbirlerini boğazlayanların bugün asıl olarak el birliğiyle halkın boğazlanmasına katılmaları yaşadıkları çürümenin boyutunu gösteriyor.

Parlamento koltuklarında yolsuzluklarının büyüklüğü ve katlettikleri insan sayısının çokluğuyla övünüyorlar. Siyasetin çarkları çep doldurma telaşı ve hisim-akraba, holding çıkarları üzerinde dönüyor.

Toplumsal tepesinde, bir avuç asalaklar zümresinin hırs ve aç gözlülüğü ile bunların güvenliğini alan bir kan dokütlük kol geziyor.

Evdce, sokakta, fabrikada, kırdı, halkın gündelik yaşamında ise tarihi kanlarıyla yazanlarla, halkı sömürerek mal-mülk edinmekten başka bir şey düşünmeyenlerin savaşı sürüyor. Halkın geleceği, sömürücülerin yağmasına ve kiralık namurlarına halkın öfkesiyle karşılık veren direnişlerde üretiliyor.

Onlar politikayı milyarlık düğün sofralarında, holding salonlarında çiziyorlar. Bizse emekçi semtlerinde, fabrikalarda, kırlarda, Kürt köylerinde çiziyoruz. Politika, duvarlara kanlarıyla Devrime ve halka bağlılıklarını yazanların direnişlerinde çiziliyor.

Politikayı para ve kirlı çıkarları için yapanların halk için yapabilecekleri zerrece fedakarlık yoktur; gelecekleri de yoktur. Karşılarında gördükleri ise halka bağlılıktan başka hiçbir çıkarı olmayan, kanları canları pahasına, sömürüyü, adaletsizliği, haksızlığı yok etmek için hiçbir fedakarlıktan kaçınmayan devrimcilerdir.

O yüzden bu tükenişin altında eziliyorlar, kan dökme devam ediyorlar. Geleceği, şiddetle ayakta durmaya çalışan ve halkı baskı altında tutarak halkın istemlerine cevap veremeyen düzen partileri değil, tarihi kanlarıyla yazan devrimciler kazanacaktır.

Siyaset pazarında çadırlar çöküyor

Türkiye siyasi arenasını giderek tam bir mahalle pazarına dönüyor. Kimin ne sattığının, neyin nerede satıldığının karmakarışık hale geldiği bu siyaset pazarında, çiftçiler vargüçleriyle bağırıyorlar ama birinin diğerinin sesini dahi duyması olası değil. Pespaspe hale gelmiş çadırlar birer birer dağılırken, bir yandan herkes bir tezgah kapma pesinde koşuyor, diğer yandan dayanamayacağı biline biline fi tarihinden kalma çadırlar sonbahar rüzgarlarına karşı açılmaya çalışıyor.

Eskiye rağbet olsaydı; bitpazarına nur yağırdı. Oysa bu çadırlara yağmurdan başka bir şey yağmıyor. Çamurlu bir yağmur yağıp duruyor tepelerine. Yolsuzluğun, adam kayırmaların, milletvekili satın almaların, mazbata avcılığının, rüşvetin, soyguncululuğun, işkence ve celleştirilme, seks ve içki alemelerinin, ülkeyi satışlarının çamuru yağıyor üzerlerine. Postallarından, iskarpiplerinden, şapkalılarına kadar çamura bulamış haldeki bu kasa-ba tüccarları bir limon sandığı olsun onu kapmanın, bir yer, bir tezgah sahibi olmanın peşinde.

Honduras halkının dilinde bir söz vardır: "Bir eşiğin değeri milletvekilinin değerinden fazladır" der. Halk deneyleriyle öğrenir, onunla bir sonuca ulaşır. Bu yargı yaşananların bir sonucudur. Burjuva parlamenter ahırda büyük başarıları değeri başaşağı giden Türk lirasından daha hızlı bir şekilde düşüyor. Cürme, kokusuz ve çözümlene her geçen gün daha fazlalaşıyor. Yeni arayışlar, yeni çözüm yolları, binbir türlü senaryolar gündeme sokuluyor. Üç parça çaput üzerine firtınalar kopartılıyor. Derin hesapların, ince ince oluşturulmuş şeytani dümenlerin, arkadaşan hançerlemelerin haddi hesabı yok.

Başları Demirel'in kucağında ayakları boşlukta sallanan sosyal demokratlar, bu cümbüşün tam orta yerinde bir o yana bir bu yana dönmekten sarhoşluğunu yaşıyorlar. Her geçenden bir tokat yemeleri onları iyice sersemletiyor.

Devletin başı olduğu belirtilen Cumhurbaşkanı, ana muhalefet partisinin teşar il başkanı gibi o kulisten bu kulise delege avına çıkmış durumda. İktidarın baba partisi öksellerini yerleştirip erkekelerini etrafa salmış beklerken, MCP'nin yavru kurtları ihtiyar analarından ayrılmış MHP "fırınının" duvarlarını zorluyor.

CHP: "Ya Tutarsa"

Sosyal demokrasi eriyip gidiyor. Tarihinin en berbat dönemlerini yaşıyorlar, üstelik iktidar partisi oldukları bir dönemde. DSP ve SHP şeklinde bölünmüş bu kesimin ana kadayı SHP, koalisyon hükümetinde emirlerine çözüm bulacakları umuduyula iktidar kolтуğuna oturdu. Ancak koltuk oldukları gibi rahat çıkmadı.

Demirel, MGK ve kontrgerilla ik-

tidarının ülkede estirdiği terör, katli-

ANAP şimdi tam Dir altüst olu-

am ve işkence politikalarının seyriscisi, destekçisi, aklayıcısı olmaktan öteye gidemeyince zaten hizipler koalisyonu olan SHP'de çatlıklar iyice arttı. Yeni umut kapısı CHP'yi artık, İnönü'sü, Baykal'ı, Ecevit'i CHP'yi kullanarak sosyal demokrat tabanı toplama ve öne geçme hesapları içindeler. Üçünü de ve diğerlerini de bu yola sürükleyen onların çaresizliğidir. Gerçekte bir siyasi mevta olan Ecevit, DSP ile yeniden dirilemeyeceği kanaatine varmış ki, şimdilerde İnönü'yu ekrate edip Deniz Baykal'ın omuzlarına basarak CHP'nin başına geçmenin hazırlıklarını yapıyor. Ancak herkes kendine göre eski kurt. Baykal, Ecevit kartını kullanarak SHP'nin muhalif kanatlarının başında görmek istiyor kendini. İnönü ise CHP'yi SHP'ye dahil ederek yönetimini sağlamlaştırma peşinde.

Gerçekle hiçbir şey olacağı yok. CHP açık bulunduğu dönemde halka ne verdi ki, şimdi onun için bir çözüm kapısı olsun. Şimdide kadar birbirlerinin boğazına sarılan o kadar yerden bitme lider nasıl bir araya gelir? CHP'nin kuru pastası hangi birine yetecek? Kimin kamını doyuracak? Hiçbirinin. Çıkar kavgaları için yeni bir kapı açılıyor. Buna karşın SHP'nin iktidardaki kolтуğuna dahi tehlikeye giriyor.

Özal'ın Sureti Aslına İsyan Etti

Uzakları kumanda maharetini Washingtonlu ağabeylerinden kişisel deneyleriyle öğrenmiş bulunan Özal, bu maharetini ANAP üzerinde sergilerken işler arap saçına döndü. Besle kargayı oysun gözü-nü demisler. Özal'ın başına da bu geldi. Has adamın, güvenilir kişi diyerek M.Yılmaz'ı ANAP'ın başına getirdi. Ve onunla ANAP'ı yönetmeyi sürdürdü. Ancak koltuk adamı değiştimveriyordu.

Yılmaz biraz palazlanınca Özal kamburundan kurtulmak istedi, kontrolden çıktı. Özal da ANAP'ı kaybederse siyasi hayatının tamamen bileceği telaşı içerisinde cumhurbaşkanlığını unutacak denil bir hırsla M.Yılmaz ile genel başkanlık yarışına girdi.

İçerisinde, il başkanlarından milletvekillerine, delegelerden parti yönetimine kadar herkes bir yerlerin, bir şeylerin peşinde. Demirel'e flört edenler, Özal'ın ya da Yılmaz'ın altını oyanlar, bakanlık peşinde koşanlar, her şey mevcut.

Her şey böyle orta yerde seyrederken, yasalar anayasalar bir kenara atılmış, hiç kimse, "Bu cumhurbaşkanının tarafı olması gerekiyor" deme zahmetine bile katlanmıyor.

Demirel Fırsat Kollarken MCP'iler MHP Mirasının Kavgasında

MCP içerisinde Türkçe Demirel'in peşinde bir yandan devlet kurumlarına yerleşip MC havalleriyle koltuk peşindeyken, diğer yandan Demirel'e sunduğu desteğin diyeti olarak MHP mallarını üzerine geçirip MHP tabelasını partisinin bir odasına yerleştirdi, tapusu bende dedi. Böyle demesine karşın yeni yetme kurtlardan olan Muhsin Yazıcıoğlu ve Tayfası daha aktif bir siyaset çizgisi savunucusu olarak Türkçe ve adamlarıyla silahlı çatışmaları göze alarak MHP'yi ele geçirme kavgası veriyor.

Refah Partisi'nde kol kırılır yeni içinde kalır misali, dışardan belli olmayan bir iç kekişme sürüyor.

Demirel ve onun DYP'si, SHP içerisinde CHP'ye doğru kopmaların olacağı hesap edildik ANAP içerisinde milletvekilleri olarak MCP ve RP desteğiyle yeni bir seçime yönelme ya da yeni bir MC hesapları yapıyor.

Siyaset arenasında türlü çeşitli senaryolar üretiliyor. Erken seçimden MC koalisyonuna, ANAP-DYP koalisyonundan eksik milletvekilli SHP koalisyonunun MCP ve ANAP içinden bir kısım milletvekillerinin desteği ile takviyesine kadar birçok senaryo gündeme sunuluyor. Herkes gardını almış, hiç kimse sırtını diğerine dönemez duruma gelmiştir.

Siyaset pazarında bu kadar senaryo üretilmesine karşın, krizin getirdiği çözümsüzlükler ise her geçen gün daha da fazlalaşıyor. Ne yapılarırsa yaparsınlar daha da fazla-laşacak.

Tarihimizi kanlarımızla yazıyoruz

İLKELİ, DİSİPLİNLİ, GÜVEN VEREN
BİR KOMUTAN ZAFERİN GARANTİSİDİR...

Tunceli Hazatı Kürt bir işçi ailesinin çocuğu olan Vehbi, ortaokul-lise yıllarından itibaren devrimci mücadelenin bir parçası oldu ve şehit düştüğü 13 Ağustos tarihine kadar da bu mücadeleden kopmadı. 12 Eylül'den birkaç ay önce bir eylem sırasında yakalanıp, Elazığ Askeri Cezaevi'ne kondu ve 12 Eylül cuntasını oradaki direnişleriyle karşıladı. Cezaevinden çıkışında yeniden devrimci mücadeleyle örgütle ilişkiye gecenin yollarını aradı ve 1986 yılından itibaren yoldaşlarına, örgütüne kavuştu. 1988 yılından itibaren silahlı eylemlerde yer almaya başlayan Vehbi, bu alanda gösterdiği başarıyla kendini kanıtladı ve 1990 yılından itibaren SDB'lerde görev aldı

Vehbi bir SDB komutanıydı. Ataklığı, cesareti, inatçılığı ve kararlılığıyla hemen tüm eylemlerde bir SDB savaşçısının sahip olması gereken nitelikleri taşıdığını gösteriyor, mücadelenin bu alanında çok daha ileri görevleri, sorumluluklara atından kalkabileceğini kanıtlıyordu. Her zaman bir komutan gibi davranmasını bilişi ve pratiğiyle bunu kanıtladı. Eylemlerin istihbaratından planlanmasına, uygulanmasından değerlendirilmesine her aşamada bir kurmay gibi davrandı. SDB komutanlarının iyi bir savaşçı ama aynı zamanda iyi bir kurmay olması gerektiğine inanır ve sürekli bu doğrultuda kendisini geliştirmeye çalışırdı. Öğrenmeye, araştırmaya, yeni yöntemler, araçlar bulmaya çalışır, bu konuda büyük bir çaba gösterirdi

Vehbi bir Devrimci Sol İyisiydi Bir Devrimci Sol İyisinin iyi bir örgütücü olması gerektiğini bilir ve bu doğrultuda eksikliklerini gidermeye çalışırdı Bir komutan da iyi bir örgütücü olmalıydı. Savaşçıları tanımaktan yönetmeye, çalışma alanında göze batmaktan çevreye uyuma kadar her şeyde iyi bir örgütücü olmanın kazandıracacağı çok şeyin olduğunu bilincindeydi

Vehbi boş oturmaktan, görevlerin savsaklanmasından, bürokrasiden nefret eder, bunlara karşı her zaman eleştirel tavır almak-tan geri durmazdı. Halka, yoldaşlara güven vermenin her şeyiyle bunlardan uzak olmakla, yaşamıyla iyi bir devrimci olmakla sağ-lanacağına inanırdı ve "Yaşamımla yoldaşların güvenini kazandığım an daha mutlu olurum." derdi 13 Ağustos günü Vehbi çok mutluydu. Yoldaşlarının güvenini boşa çıkarmadı. Bakanlarıyla gelen halk düşmanlarına örnek bir SDB komutanını gösterdi

Vehbi MELEK
(1962-....)

Geçiyoruz milyonlarca sokaktan
bir büyük alana doğru,
geçiyoruz göğsümüzün içinde
milyonlarca insanın soluğu,
milyonlarca damarda uğuldayan kan
biliyoruz toplanacak bir büyük yürekte
dünyayı dölemek üzere
yeni bir insan için

Nurtan ACAR
(1965-....)

HİÇBİR ŞEHİDİN YERİ BOŞ
KALMAYACAKTIR

Ercarum/Haşatı Kürt bir ailenin kızı olan Nurtan, devrimci müca-deleyle tanışmadan önce tüm yaşamı ev kadınlığıyla, evin işleriyle sı-nır, tüm ev kadınlarının mahkum edildiği bir yaşama sahipti 1989-90 yıllarında tanıştığı devrimci mücadele onun tüm yaşamını, kişiliğini de-ğiştirdi Kendini, yaşamını ve çevresini yeni baştan ele aldı ve sıra-sıyla hepsini dönüştürmeye başladı. Yaşamından buna uymayan yönle-ri kesip atmakta hiçbir zaman tereddüt etmedi

SDB savaşçısı olana dek, demokratik platformda, kadın örgütlen-mesinde faaliyet gösteren Nurtan, ülkemiz kadınının mahkum edilmek istendiği "kader"e karşı mücadele etti. Gecekondularda, fabrikalarda, işyerlerinde baskı altında tutulan, ezilen, sömürülen kadınlarımız bu "kader" e karşı verilen mücadelenin aktif bir elemanı haline getirmek için çalıştı, tüm enerjisiyle kendini bu görevle bütünleştirdi Kadına, kadınlığını, devrimciliğini anlattı, bütünleştirdi, dönüştürdü, örgütle-di

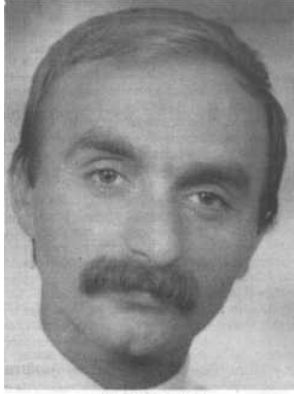
SDB savaşçısı olmak onun için bir onurdu, hep bu onuru yaşamak istedi, hemen her zaman bunu talep etti Hiçbir şehidin, hiçbir yoldaşın yeri boş kalmamalıydı, biliyordu, herkes istiyordu ama kendisi en çok istiyordu. Savaşmak, hareketimizde kadınların da yitmiş bir parçası ol-dukları gelenekti ve Nurtan bu geleneğin içinde yer aldı.

Nurtan, 13 Ağustos'ta, Ankara 'daki işlerini kuşatan faşizmin cel-latları karşısında yoldaşlarıyla birlikte hareketimizin kadın kahraman-lar geleneğinin bir parçası, onurlu bir temsilcisi olmayı başardı.

Savaşıyor insanlarımız.
Amerikan dolarlarının ve bir gecede vatan satanların, umut tacirlerinin, ahlak düşkünlerinin ve emek düşmanlarının kirlettiği topraklarımızda artık sadece kanlarını değil, başı dik, özgürce ve bağımsız bir yaşamın tutkularını akıtıyorlar. Yalınayak bebeklere, sıcakta çapa sallayan nasırlı ellere, makine ve tezgah başlarında emeğini yoğuran bedenlere yarını taşıyorlar. Onurlu yaşamının, cömertçe paylaşmanın erdemlerini sunuyorlar insanlarımıza, aynı cömertlikte, çıkarsız ve fütursuz.

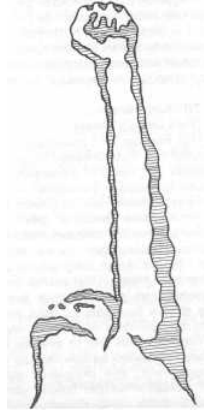
Omuzlarındaki bir yük değil, zamanını doldurmuş nöbet de değil. Mertliğin, dürüstlüğün, yoldaş bağlılığının tertemiz yalınlığını devrediyorlar silah arkadaşlarına. Yenlerinde kendilerine sakladıkları hiçbir şey yok. Yeri gelince patlayıp düşmanın eline teslim edilmeyen yüreklerinden başka. Ve belki bir de ikinci bir titreşim. Yoksul emekçilerin kanı ve teriyle doldurulmuş kasaları, çek defterleri yok onların. Kaçakçılık dosyaları, kredi yolsuzlukları, kaçırılmış vergi borçları, yurtdışında gizli banka hesapları yok. Meclis koridorlarında elde edilmiş arpalıkları, yerli yabancı şirketlerin kapalı kapıları ardında halka ve vatana ihanet bedeli elde edilmiş rüşvet komisyonları da yok. Ölen kim? Yaşayan kim? Çürüten, yozlaşan, kokuşan bir gövdede yaşama dair herhangi bir şey nasıl olabilir? O bir kez değil, her gün bin kez öldü ve ölüyor. Ve yine savaşıyor insanlarımız, Verimli bir tarlanın yemyeşil başakları gibi, dört mevsim ateşe inat çoraklığı, çürümeyi kuşatarak ilerliyoruz; sayılamıyor başlarımız...

Arslan ARI
(1963-....)

Seni gördüm Kara Kız Vurulmuş
Yatıyordun Ankara'nın taşında
Yaşsız
ve telaşsız bir çift gözle baktın
Son defa dünyaya Sevdalıydın
Sevdalı ve inancılı Sözünün eriydin
Demiştin ki
"Teslim olmayacağım Ancak cesedimi ele
geçirecekler benim Ölürsen eğer
Sabo'lar, Eda'lar gibi öleceğim" Öyle
yaptın Kara Kız
Zafer şarkılarını dinledik
Makineli tüfek seslerinden Aydınlığa
söylediğin zafer şarkıların Şimdi bizim
dilimizde bir savaş tüzküsidür söyleriz
Seviyoruz seni Kara Kız
Seviyoruz sizi

DİRENME GELENEĞİMİZ BEDELLERE RAĞMEN AKSAMİYOR...

Bursa/Gemlikli yoksul bir köylü ailesinin çocuğuydu. Devrimci mücadeleyle 12 Eylül öncesi lise yıllarında tanıştı, örgütlü mücadelenin bir parçası oldu. 12 Eylül cuntası geldiğinde o da birçok devrimci gibi toplama kamplarında mücadelesini devam ettirdi, direnişlerle mücadelenin kesintisizliğini zindanlarda sürdürdü.

Ceznevi çıkışından itibaren yeniden örgütlü ilişkilere katılmak isteyen ve bunun için çaba gösteren Arslan 1987'de yeniden örgütlü devrimci mücadelenin bir parçası olarak görevlerinin başında yer aldı. Gemlik ve Bursa'da çeşitli alanlarda çalışan Arslan bu süre içerisinde defalarca gözaltına alındı, işkenceler gördü, tutuklandı. Ama hiçbir baskı-terör uygulaması onu mücadeleden, örgütlü ilişkilerden kopara-madı.

1991 Mayıs'tan itibaren SDB savaşçısı olarak mücadelesini sürdüren Arslan, o tarihten bu yana görevlerinin başında oldu, istenilenleri yerine getirmeye, savaşmaya, savaşçı yükseleme çabalarının bir parçası olmaya çalıştı.

13 Ağustos 1992 günü Ankara'da bulundukları üsler kuşatıldığında tüm yoldaşlar gibi Arslan'ın da tek bir düşüncesi vardı, düşmana teslim olmamak, onuru çiğnetmemek, SDB geleneğine yeni halkalar eklemek... Düşman onları teslim alamadı, Arslan ve yoldaşları son mermimizdir deyip, direnişi bırakmadılar, direnişleri halka umut, düşmana korku vermeli, geleceğimize yeni halkalar eklemeliydi Arslan, Eyüphan ve Nurhayat'ın kanlarıyla yazılan Devrimci Sol yazısı direnmenin, yiğitliğin, hıklığın mesajı olarak Türkiye halklarına ve tüm Devrimci Solculara, devrimcilere ulaştı.

Nurhayat BEYHAN
(1969-....)

HİÇBİR ŞEY DEVİRCİ ONURUMUZDAN DAHA DEĞERLİ DEĞİLDİR...

Eyüphan bir konfeksiyon işçisiydi Sivas/Zaralı bir Kürt ailesinin çocuğuydu, yaşamını çalışarak, emeğiyle, alın teriyle kazanmak zorundaydı.

1988 yılında devrimci mücadeleyle tanıştıktan sonra yaşamı bir bütün olarak kazanmak gerektiğini ve bunun için yapılması gereken çok şey olduğunu gördükten sonra tüm enerjisini yaşamı bütünüyle kazanma mücadelesine, devrimci mücadeleye verdi Bu mücadele sadece enerji değil, sabır istiyordu, fedakarlık istiyordu, acılara, kayıplara, zorluklara karşı dayanıklılık istiyordu. Eyüphan bunların hepsine hazır ve her zorluğun altından kalkabileceğini devrimci yaşamıyla, mücadelesiyle kanıtladı.

1990'da bir hainin ifadesi sonucu eşi Esmâ ile birlikte gözaltına alındı, işkencenin en ağırını, en alçakçasını eşiyle birlikte göğüsledi Tutsaklık süresini daha iyi olmanın, daha bilinçli olmanın çabalarıyla yoğurdu.

Özgürlük mücadele demekti, acı, umut, öfke demekti, sevinç, mutluluk demekti Eyüphan bunların hepsini yoldaşlarıyla yaşadı, paylaştı Esmâ'nın Adana'da şehit düşmesi onun için bir onurdu, onu mücadeleye bağlayan sıkı bağlardan biriydi.

13 Ağustos günü Ankara'daki üslerini bombalarıyla, silahlarıyla kuşatan halk düşmanları karşısında bir Devrimci Sol üyesinin, bir SDB savaşçısının cesareti ve kararlılığıyla direndi, yoldaşlarıyla birlikte duvara kanlarıyla yazdıkları Devrimci Sol/SDB yazısı, direnme geleneğimizin gücünü bir kere daha düşmanın beyhine çıkamamasınakazadı.

YAŞAM MÜCADELEDİR, HAREKETTİR, DEVİRCİLİKTİR...

Nurhayat karşısında işkenceciler hep yenilmişlerdi '90'da, '91'de defalarca gözaltına alındı, işkencelerden geçirildi, ama o halk düşmanlarına hiçbir seferinde istediklerini vermedi 13 Ağustos 'ta da onurunu, direnme geleneğini istedikleri. Nurhayat'ın cevabı farklı olmadı: "Size verilecek bir şeyimiz yok." oldu cevabı, değişmedi

İşçiydi Nurhayat, konfeksiyon atölyelerinde, tuğla fabrikalarında çalıştı. Emegün, alın terinin ne olduğunu iyi bildiği gibi, dünyayı sömürücülerden, zalimlerden kurtarıp, emeğin, alın terinin nasırlı ellerine verme mücadelesine atılırken, bu yüzden en küçük bir tereddüt bile yaşamadı. Yaşamını, kişiliğini bu mücadelede buldu, tanıdı; sevgiyi, acıyı, saygıyı, sevinci, tüm gerçekliğiyle bu mücadelede yaşadı. Yaşamıyla hareketi, mücadeleyi, devrimi özetleştirdi; mücadeleyi, örgütlü, yaşamını güzelleştiren, kişiliğini geliştiren bir olgu olarak kavradı.

1990'da örgütlü ilişkilerle tanışan Nurhayat cesareti, kararlılığı, ataklığı ve yetenekleriyle 1992 başlarından itibaren SDB savaşçılığı görevine atandı. SDB savaşçısı olarak çalıştığı Ankara'da üslerini kuşatıp, onurlarını, direnme geleneklerini isteyen düşmana karşı savaşarak şehit düştü. Düşman fethettiğini sandığı üslerinde Nurhayat, Arslan ve Eyüphan'ın yeni bir darbesiyle karşılaştı. Duvara kanlarıyla yazdıkları Devrimci Sol yazısı düşmanı yaptığına pişman eden bir tokat oldu.

Benim olsun, senin olsun,
bizim olsun,
Hani kardeşlerimiz vardı ya
Bu dünyada.

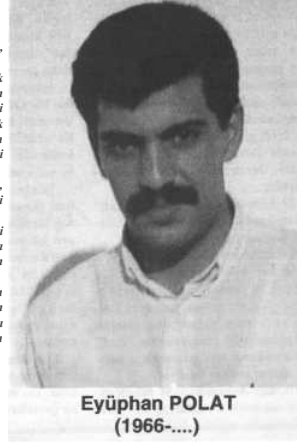
Domdom kurşunuyla

vursalar da

Her zaman böyle dövüşeceğiz:
Gırtlak gırtlığa, diş dişe, tank tanka.

Düşmanın göğsüne açtığı yara
seni yıkmaya yetmedi yiğidim
kişiliğindir senin ayakta
dimdik ölmek sen hançer
ve kan şarkısı sen göçmen
kuşları

sen zafer marşı

Eyüphan POLAT
(1966-....)

BAKANLARIYLA KATLETTİLER

Osmanlı döneminin Sultanahmet günleri geri geldi. Geleneklerinde, meydanlarda, herkesin gözü önünde idam infazları olanlar, bugün katil sürürleri, bakanları, şarlatanları, şakşakçıları, sahibinin sesi basınıyla tam takım infazları seyretmeye gidiyorlar. Bu caniler güruhu Osmanlı'dan daha ilkel... Devam edin. Ancak sıra halkın konuşmasına gelince ağlayıp, sızlamayın.

İNSAN HAKLARI

"Papazlar" ve "Cellatlar"

İşkence her papaz, aynı zamanda bir cellattır. Manyetoyu çeviren de odur, karşısında günah çıkarılmasını bekleyen de odur. Papazlar ve cellatlar aynı kişilerdir. Yalnızca maske değişmiştir onları ve rollerini öyle oynarlar.

İki tip işkenceci vardır. İlki manyetoyu çeviren, askıya alan, falakayı çekendir.

O cellattır.

Diğeri ise işkence aralarında gelip "Bak oğlum (kuzum, kardeşim), bunlar seni sağ bırakmaz. Buradan ölüün çıkar. Anlat da kurtul!" der. Sonra da teslim olmanızı, günah çıkarmanızı bekler. Ama siz çok iyi biliyorsunuz ki, o da en az ilki kadar aşıklık ve iğrençtir.

O papazdır.

Cellat-papaz mizansenini artık siyasi şübe işkencehanelerinden sokaklara taşıyor. Katliamlarda polis, cellat rolünde açıkça cinayetler işlerken, bakanlar, savcılar, papaz rolünü üstleniyorlar.

13 Ağustos sabahı da tıpkı 30 Martlarda, 12 Temmuzlarda, Çiftehavuzlar'da olduğu gibi cellatlar, panzerleri, bombalar ve ağır silahlarıyla geldiler. Yüzlerinde kar maskeleri vardı. "Kahraman"dılar. Bir elin parmakları kadar sayıda SDB savaşçısının savunduğu üslerle "rambolar" yüzlerce polis kuşatması altında ancak saatler sonra girebildiler. İçeri girdiklerinde üssün duvarlarında savaşçıların kanlarıyla yazdıkları Devrimci Sol yazılarıyla karşılaştılar.

13 Ağustos sabahı, "kar maskeli" cellatların yanında "sosyal-demokrat" papazlar da vardı.

Cellatların aciz kan dökücüülüğüyle her seferinde köşeye sıkışan oligarşi, ne yapacağını bilemiyor. Üslerinde kuşatılmış devrimcileri kurşun ve bomba yağmuruna tutarak gerçekleştirdiği cinayetlerine "kültür uydurabilmek için çırpındıkça batıyor, iğrenç hallere düşüyor.

İlk kez Adana'da 30 Nisanda, ölüm mangaları, yanlarına bir "sav-

cı"yı da alarak infazların nasıl "hukuk içinde" gerçekleştirildiğini tüm dünyaya kanıtlayma uğrasına girdiler. "Teslim Ol" çağrısında bulunulan üç devrimci için "ateşle karşılık verince ölü ele geçirildi" dediler. Oysa infaz çetelerinin kuşattığı evde hiç silah yoktu. Ve silahlı üç devrimci, savcının da yer aldığı bir operasyonla yüzlerce insanın gözleri önünde katledildiler.

Savcılarını "her şeyi usulüne uygun" yürütmesi pek yetmemiş olacaktı ki, bu kez Ankara'daki katliamda "İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı" da yer alıyor. Üstelik "Teslim olun" çağrısını yapmayı da başka bir "Bakan", İsmet Sezgin üstleniyor.

Katliam bittikten sonra kar maskesiyli gazetecilere poz veren rambo da niye başka bir bakan olmasın? Tetiği de bizzat o çeksin. Biri emir veriyor, biri kutsuyor. Yine de yetmez. Madem bu ülkede megafona "Teslim Ol" çağrısı yapan bakan, ölüm mangalarına "Gazanız mübarek olsun" diyerek katliam emri veriyor ve İnsan Hakları Bakanı da "Başka bir şey yapılamazdı" diye kutsuyor; o halde neden tetiği de bir başka "bakan" çekmesin. Hem böylece kimse de kalkıp "Yargısız infaz" diyemez. Böylelikle bir "ilk"i daha gerçekleştirmiş olurlar.

İşkence her papaz, aynı zamanda bir cellattır. Manyetoyu çeviren de odur, karşısında günah çıkartan da odur. Papazlar ve cellatlar, aynı kişilerdir. Yalnızca maske değişmiştir ve rollerini öyle oynarlar.

İşkence aralarında gelip "Bak oğlum (kuzum, kardeşim), bunlar seni sağ bırakmaz. Anlat da kurtul!" diyen işkencecilerle "Süreklili teslim ol çağrılarını silahla mukabele edilince başka bir şey yapılamazdı" diyen İnsan Hakları Bakanı Mehmet Kahraman gibileri maskeleri farklı olsa da aynı mizansenin "Kahraman" larındırlar.

Her ikisinin rolü de alçalma, boynun eğme ve teslimiyetin kutsanmasıdır. Suratlarına tükürürsünüz, güler geçerler...

Ankara'nın Maltepe ve Küçükesat semtlerinde 13 Ağustos sabahı yeni bir katliam yaşandı. Gün ağarıncan, bu iki semt binlerce kişilik resmi ve sivil polis ekibi tarafından sarıldı. Bütün cadde ve sokaklar, kilometrelerce ötesinden tutuldu. Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı polislerin büyük bir kısmı o gün Maltepe ve Küçükesat'a akın etti. Panzerler, makineli tüfekler, çelik yelekli timler yerlerini aldı. Infaz mangaları, devrimcileri yönelik yeni bir katliam için son hazırlıklarını tamamladılar. İçişleri Bakanı İsmet Sezgin, İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Kahraman, Emniyet Genel Müdürü Yılmaz Ergun ve Ankara Valisi Erdoğan Şahinoğlu da katliama onay vermek için oradaydılar.

Cevik kuvvet, Terörle Mücadele Şubesi ve özel timden oluşan polis ordusu, devrimcilerin bulunduğu iki ayrı eve bomba ve kurşun yağdırmaya başladı. Ancak dün Çiftehavuzlar'da, Adana'da, Dikmen'de olduğu gibi yine başeğmez bir direnişle karşılaştılar. Yine beş devrimcinin karşısında tutunacak bir dal, yaslanacak bir duvar aradılar. Devrimcileri teslim alma çabası, silah seslerine karşın slogan seslerinde yanıt buldu. Kurşunlar yağdı, bombalar patladı art arda.

13 Ağustos günü Ankara'da katiller sustu, devrimci irade konuştu. Maltepe'de iki, Küçükesatta üç devrimci, saatler süren bir direniş sonrası şehit düşerken, geride yaratılan geleneğe eklenmiş yeni bir halka bıraktılar. Tekniğin tüm silahlarıyla donatılmış yüzlerce kişilik korkaklar ordusuna karşı cesaretle meydan okuyanlar, son damla kanlarıyla da inançlarını duvarlara kazıdılar.

Devrimcilerin cesetleri üzerinde zafer naraları atılan, saklandıkları açığa arkalarından birer birer çıktılar. Yüzlerini gösterecek kadar cesarete sahip olmayan "rambolar" suratlarındaki maskeyle yaptıkları katliamı kuttadılar. Öyle ki, devrimci kanı dökmekten adeta sarhoşa dönen bir özel tim görevlisini, yanındaki sivil polisler TRT kameralarının önünden güçlükçe uzaklaştırdılar.

DGM Savcılarını İşbaşında

Operasyonun hemen ardından, Halkın Hukuk Bürosu'ndan ve ÇHD'li avukatlardan oluşan bir grup, Küçükesat Balıbaşı Sokaktaki katliam yerine gitti. Ancak avukatların bölgede inceleme yapan savcılarla görüşme talepleri kabul edilmedi. Operasyon sonrası poliste birlikte eve giren DGM savcılarını Ülkü Coşkun ve Nuh Mete Yüksel, basını ve avukatları binaya sokmayarak katliam delillerini yok etmeye çalıştılar.

Avukatlar aynı gün yaptıkları basın açıklamasında TRT ve basında yer alan haberlerin, katliamın üzerini kapamayı amaçladığını belirtti.

Yine "Halk Desteği" Mizansenini

Bundan önceki katliamlarda olduğu gibi, polis Ankara'daki katliam sonrasında da "halk desteği" mizansenlerine başvurdu. Küçükesatta katledilen üç devrimcinin cesedi evden çıkartılırken, çevredeki sivil polis güruhu da halkı tehdit ederek bazı evlerin pencerelerine Türk bayrakları astırdı. Sivil polis ve sivil faşistlerden oluşan bir grup da, devrimciler aleyhine sloganlar atarak kendilerini "halk" olarak tanıtmak istediler. Ancak halk bu sloganlara katılmadı. Basında ve televizyonda

"halk" olarak gösterilmek istenen bu kişiler, bir süre sonra 06 AVA 85 plakalı bir sivil polis otosuna binerek uzaklaştılar.

13 Ağustos'ta avukatların yaptığı basın açıklamasında bu "halk desteği" mizansenlerine de değiniliyordu. Avukatlar, basında yer alan "halk desteği" sözlerinin gerçekte hiçbir ilgisiz bulunmadığını belirten şunları söylediler:

"Olay yerine gittiğimizde, bir binanın ikinci katında iki Türk bayrağı asılıydı. Mücadele gazetesi muhabiri evin sakinleri ile konuştuğunda, polisin tehdit ve baskısı sonucu bayrakları astıklarını, bayrakları polisin verdiği söyledi.

Bir ara, 3-4 kişiden oluşan bir grup dikkatimizi çekti. Bu kişilerin görüntüleri ve çevreye bakışları, sokak sakinini korkutan çok "görevli" oldukları izlenimini veriyordu. Nitekim, katledilen insanların binadan çıkarılırken bu grup ellerini havaya kaldırarak alkışlamaya başladı. Bir tanesi de yanında bulunan 15-16 yaşındaki gençleri harekete geçirmeye çalıştı. An-

Kan dökmekten adeta sarhoşa dönen "rambo" yüzünü açacak cesarete bile sahip değil.

cak çevreden destek göremeyince slogan ve alkış uzun sürmedi."

Sergilenen mizansenine iktidar yetkililerinin tam kadro katılımını da protesto eden avukatlar, "İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Kahraman, bir devlet katliamının izleyicisi olarak insan hakları tarihine geçecektir" dediler.

TRT Kamerasını

"Halk Desteği" Arıyor

Dün Beşiktaş DYP işgalindeki, Çiftehavuzlar'daki "halk destekleri"nin yaratılmasında payı olan TRT kameraları, Küçükesattaki katliam sonrasında da, röportaj yapabilecek "halk"tan birilerini aradı. Uzun cabalar sonucu bir genci ikna etmeyi başaran TRT muhabiri, halkın polisi nasıl desteklediğini duymak, duyurmak istiyordu. Ancak aldığı yanıtlar pek tatmin edici olmadı. Olayı anlatan genç, çevredeki sivil polislerin önce binaya ateş etmeye başladıklarını, daha sonra buna resmi polislerin de katıldığını söyledi. Röportaja tanık olan bir avukatın sözünü, "İstisnalarla bu insanları sağ kalamayabilirlerdi" diye cevaplayan genç, TRT muhabirlerinin pek hoşuna gitmemişti. Beklediği cevabı alamayan muha-

SORUŞTURMA

İNSAN ONURUNA ARKASI DÖNÜK
BİR "KAHRAMAN"

Mehmet Kahraman: DYP-SHP koalisyon hükümetinin İnsan Hakları Bakanı. İnsan Hakları Bakanlığı yeni ve görev alanı henüz belirlenmemiş bir bakanlık. Ama Bakan Mehmet Kahraman'ın görevi artık belli. Hak ve özgürlüğün zerresine rastlayamadığımız bir ülkede, iktidarın insan hakları ile ilgili suçlarını ve açıklarını örtbas etmekle görevli. Olmayan işlerin bakanı. Veya olup da olmamış gibi gösterilen işlerin bakanı.

İktidarın Newroz'dan bu yana Kürdistan'da, İstanbul, Ankara, İzmir ve Adana'da aktığı kan artık boğazına ulaşmaya başladı. Hükümet vitrininde ara sıra görünecek bir adam aranıyor. Halk kan kusmasına rağmen kızılık şerbeti diye geri içirecek bir adam. Aranan bu adam bulundu: Mehmet Kahraman. Yakasına bir bakan rozeti takılıyor.

Şöyle biraz geriye gidiyoruz". 1983'te onu, 12 Eylül'ün "muvazaalı partisi" Halkçı Parti'nin Diyarbakır İl Başkanı olarak görüyoruz. Sonra SHP'li.

Son seçimlerde SHP-HEP ittifakında, Kürdistan'daki tüm diğer illerdeki sıralamaların tersine, SHP'nin ısrarlı dayatmalarıyla Diyarbakır'dan 3. sırada aday gösterildi. Ve seçilerek TBMM'ye girdi.

Kürt milletvekillerinin, SHP'den ayrılması sırasında o da ayrıldı. Ama HEP içinde de yer almadı. Bilinmez hangi pazarlıklar, hangi anlaşmalar sonucu, bir süre sonra yeniden SHP'ye döndü. Şimdi sahip olduğu Bakanlık koltuğu belki de o günlerdeki pazarlıkların bir sonucudur.

Kurulan koalisyon hükümetinde "İnsan Hakları Bakanı" oldu. Kimse fazla garipsemedi. Çünkü, sıradan bir milletvekiliyken, muhalefetteyken, hemen her gün insan hakları ihlallerine karşı bir demeci yayınlardı. Ancak kamuoyu Bakan olduktan sonra gerçek anlamda tanımaya başladı onu.

Daha hükümetin kuruluşunun üzerinden pek fazla bir zaman geçmemiş, hükümet yasal ya da fiili hiçbir değişiklik yapmamışken "Ülkemizde insan hakları ihlalleri azalıyor" diye demeciler vermeye başladı. Her cezaevi olayında, her işkence, "kayıp" olayında zamanın iktidarını topa tutan Kahraman'ın, kendi iktidarlarında da aynen süren bu uygulamalar karşısında kulakları sağırlandı, gözleri körleşti, ama bu noktada da kalmayarak işkenceleri, katliam lan gizlemeye soyundu. Ne de olsa İnsan Hakları Bakanıydı, görevi buydu.

16-17 Nisan katliamının ardından, polis Ankara ve Adana'da gerçekleştirdiği katliamlar için "Bu yargısız infaz değildir" demeciyle bir kez daha kendisini gösterdi, katliamların yanında "açık" tavrı koyan bir bakandı.

Gözetilene alınarak "kaybedilen" Söner Gül ve Hüsamettin Yamanla ilgili

Devlet Bakanı
Mehmet KAHRAMAN
"İnsan Haklarından Sorumlulu"

olarak kendisiyle görüşmeye giden beş kişilik heyete, sorumluluktan kurtulmak amacıyla "Benim bakanlığım göstermelik. Vitrin bakanlığı. Kadrom yok. Bana tahsis ettikleri yer bile geçici. Bir yetkim yok. Yapacağım bir şey yok. Yine de belgeleri getirin" diyordu. Ama hemen aynı günlerde Kültür Bakanlığı sorununu görüşmek için giden başka bir heyete de, Armütü'de her gün evler basılır, insanlar keyfi bir biçimde gözaltına alınır, sakatlarına bile baskı uygulanır, insanların komşusuna gezmeğe gitme gibi en sıradan bir hakkı bile engellenirken o "Armütü sorunu asayiş sorunudur. İç güvenliği ilgilendirir" demişti.

Avrupa'ya giden parlamenter heyetleri içinde, Türkiye'de insan haklarının nasıl iyi bir gelişme yolunda olduğunu anlatmak için vardır o.

Kürdistan'a giden İçişleri Bakanının, heyetlerin yanında yine o vardır; devletin Kürdistan'da terör uygulamadığını kanıtlamak ve hükümetin Kürdistan'a yönelik demagogilerini Kürt halkına "kendilerinden biri" aracılığıyla taşımak için.

13 Ağustos'ta Küçükcesat'ta üç devrimci, işkencecilerin, katillerin düzenlediği operasyonda katledilirken de oradaydı. Operasyonu yapan polisler "Gazanız mübarek olsun" diyerek katliam emrini veren İçişleri Bakanı İsmet Sezgin'in yanbaşıydı. Katliamın insan haklarına uygunluğunu izlemek üzere o gün o da oradaydı.

İnsan Hakları Bakanı Mehmet Kahraman... Hükümetin politikalarının hiç ilgisinin olmadığı bir alan. İnsan hakları diye bir sorun yok hükümetin günde minde; onun gündeminde halka karşı açılan bir savaş var. Böyle bir hükümet İnsan Hakları Bakanlığı değil, insan hakları ihlallerini gizleme bakanlığı la zım. İşte Kahraman bu görevde bulunuyor.

İnsan hakları kavramı hiçbir hükümet ve hiçbir bakan tarafından bu kadar soysuzlaştırılmadı.

Oligarşinin
katliamları
düzeni çıkmaz
sokaktan
kurtarmaya
yetmeyecek.
Devrimcilerin
sloganları
gelecekte de
dağları, taşları
dolduracak...

bir, önce, "sen işime karışma" diyerek avukata çıktı. Ardından kamerasını kapatarak "halk"tan başka birini aramaya başladı.

Avukatlara Polis Engeli

Katliam sonrası, cenazeleri teşhis için Ankara Adli Tıp Müdürlüğü'ne giden altı avukat, polis tarafından binaya sokulmak istenmedi. Polis, avukatları tartaklayarak uzaklaştırmaya çalışırken, olup biteni gördüleyen gazetecilerin kimliklerine de el koydu. Avukatların, yasal haklarını hatırlatmaları ve ısrar etmeleri üzerine, Avukat Murat Demir ile Avukat Özcan Tık içeri alındılar. Ancak, polis avukatlara teşhis yaptırmadığı gibi, onları Adli Tıp binasındaki bir odaya kapatarak dövmek istedi. Fakat avukatların orada bulunan bir bayan memura "Siz burayı terk etmeyin" demesi üzerine polis, girişiminde başarılı olmadı. Avukatlar daha sonra yaptıkları açıklamada polisin katliamın üzerine gidilmesinden rahatsız olduğunu belirterek, "İnsanların ölümüne bile avukatlar yaklaşılmıyor" diye iktidar suçladılar.

Halkın Hukuk Bürosu'na Tehdit

Ankara'daki katliamın hemen ardından, İstanbul'daki Halkın Hukuk Bürosu'na telefonla arayan ve kendisini Ali Ekber Çakmak olarak tanıtan bir kişi, Avukat Fethiye Pekşen ile görüşmek istedi. Pekşen'in şehir dışında olduğunu öğrenden telefonda kişi, bir süre sonra tekrar arayarak büro avukatlarından Ulutan Gün'ü istedi. Telefona çıkan Ulutan Gün, söz konusu kişi tarafından ölümle tehdit edilerek küfürler savruldu.

Aynı kişi, katliamın olduğu gün Halkın Hukuk Bürosu'na benzer küfürlerle art arda üç kez aradı.

Halkın Hukuk Bürosu avukatları, kendilerine yönelik ölüm tehditleri üzerine Uluslararası Af Örgütü Türkiye Masası Şefliği'ne başvurarak, TC devletinin ve hükümetinin bu konuda uyarılmasını istedikler. Avukatlar konuyla ilgili olarak Adalet Bakanlığı, İstanbul Cumhuriyet Baş-

savcılığı ve İstanbul Barosu Başkanlığı'na da başvurdu.

Halkın Hukuk Bürosu bir süre önce de polis tarafından basılmış, içeride bulunan bazı evrak ve dosyalar dağıtılmıştı.

Katliama Tepkiler

Ankara'da beş devrimcinin katledilmesi, çok sayıda demokratik kurum ve kuruluş tarafından protesto edildi.

Özgür-Der'lerin adına yapılan açıklamada, devletin en yetkili kişileri önünde cinayet işlendiği ve insan haklarından sorumlu bakanın da bu cinayeti maskeleyen görevini üstlendiği belirtildi.

Çukurova Özgür-Der Başkanı Avukat Mustafa Öcalan da yaptığı yazılı açıklamada, katliamı izleyen bakan Mehmet Kahraman'ın polisin yüzündeki kan izlerini silme telaşı içinde olduğunu söyledi. Mustafa Öcalan, yargısız infazların son bulmasını ve iktidarın, halkın yaşama hakkından elini çekmesini istedi.

Eskişehir Özgür-Der Başkanı Nuran Askeri de, insan haklarından sorumlu devlet bakanının infazları, timsah göz yaşları dökerek izlemeye başladığını, bunun utanç verici bir durum olduğunu söyledi. Nuran Askeri, Mehmet Kahraman'ı istifaya çağırdı.

Halkın Hukuk Bürosu'na bağlı avukatlar, Bursa Özgür-Der'leri ve İYÖ-DER'li öğrenciler tarafından yapılan açıklamalarda da katliam protesto edildi. Ankara'da beş devrimcinin katledilmesi, Köln'de bulunan Özgür Halklar Komitesi tarafından protesto edildi.

Burjuva Basına Tavrı

Burjuva basın 14 Ağustos günü manşetlerinde yine katliama övgüler dizdi. İktidarın "halk desteği" mizansenlerine kendi cephesinden destek veren burjuva basın, sayfalarında 055 yalanlarını sıralamaya devam etti.

Burjuva basının bu tavrını protesto amacıyla, Hürriyet Gazetesinin Ankara Cinnah Caddesi'ndeki bürosu 15 Ağustos günü 50 kişilik bir grup tarafından ba-

Katliamın tanıklarıyla görüştük

HALK ONLAR İÇİN NE SÖYLÜYOR?

İbrahim Semiz (Küçükcesat'ta devrimcilerin katledildiği dairenin sahibi): Çok sevdim, iyi insanlardı. Gazeteler, bizim evi 10 milyona kiraladıklarını yazmışlar. Gazeteler hep yalan söylüyor. Kira tutan bir buçuk milyon idi. Biz evin bir altında, zemin katta oturuyoruz. Olay kızım gördü. Ben sadece öldürülen bayanı tanıyorum. Çok iyi bir insana benziyordu. Benim evi birçok insan kiralamak istemişti. Hatta bunlardan biri (barda çalışan bir bayan) 5-6 milyon lira vermeyi teklif etmişti. Ona vermedik. Giyinişle, davranışıyla çok iyi bir insana benzeyen o hanıma kiraya verdim. Sakin insanlardı. Bu iş nasil oldu anlayamadım. Onları öldürdüler! Nedir bu başımıza gelenler!

Bir semt sakini: Kimseye zararları dokunmazdı. Katliamın ne zaman başladığını bilmiyoruz. Ancak içerideki gençler polise "Size teslim olmayacağız. Biz ancak halka teslim oluruz" dediler. Bu sözler üzerine İçişleri Bakanı polislere dönerek "Gazanız mübarek olsun" dedi ve katliam emrini verdi.

sildi. Özgür-Der'li aileler, AYÖ-DER'li öğrenciler, devrimci mücadelede sanatçılar mahalle halkından oluşan grup, gazete binasında yaptıkları açıklamada, burjuva basının yalan haberciliğini protesto ettiler

ve "Halkı görmek istiyorsanız halk bizi. Yalan haberleriniz karşısında bizi bulacaksınız" dediler.

Devrimci Tutsakların Tepkisi

İstanbul Sağmalcılar Cezaevinde bulunan Devrimci Sol ve TKB davasından tutsaklar DGM'deki duruşmalarında katliamı protesto ettiler. Devrimci tutsaklar duruşmada "Katliam ve infazlar bizi yıldıramaz", "Devlet terörüne son" şeklinde sloganlar attılar.

İktidarın son dönemde giderek artırdığı katliamlar Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ndeki devrimci-yurtsever tutsaklar tarafından iki günlük açık grevi yapılarak protesto edildi. 18 Ağustos günü başlatılan açık grevine Devrimci Sol, PKK, TKB ve Rızgari davalarından yargılanan toplam 36 tutsak katıldı.

Partizan dergisi çalışanlar ve Yeni Demokrat Kadın Derneği üyeleri de gazetemizi ziyaret ederek, katliamlara karşı dayanışmanın güzel bir örneğini sergilediler.

Protesto Eylemleri

Öte yandan katliamlar, çeşitli illerde gerçekleştirilen eylemliliklerle protesto edildi.

Eskişehir'in Odunpazarı semtindeki bir parka, "Yaşasın Maltepe-Küçüksat Di-

renişimiz/Devrimci Sol" yazılı bir pankart asıldı ve katliamı protesto içerikli yazılamalar yapıldı. Gökmeydan, Uluönder ve Akarbaşı mahallelerine de duvarlara "Devrimci Sol Savaşçıları Yaşiyor, Sava-

şıyor, Katliamların Hesabını Soracağız-Devrimci Sol" yazılamaları yapıldı.

Bursa'da 15 Ağustos günü Yıldırım ilçesinde, DYP-SHP ilçe binaları ve Halk Bankası'na, 17 Ağustos gecesi de Mazda Oto Galerisine molotof kokteyli ile atıldı. Eylemler Devrimci Sol Güçler adına üstlenilerek, gazete bürolarına eylemlerin "Ankara'daki katliamların protesto" amacıyla yapıldığı bildirildi.

Adana'da Etibank ve Yapı Kredi bankaları bombalandı, "Bir Ölür Bin Doğarız Yine Savaşarız" yazılı pankart asıldı. Eylemler Devrimci Sol Güçler tarafından üstlenildi. Eylemlerin Ankara'da Devrimci Sol savaşçıların katledilmesi protesto etmek için yapıldığı belirtildi.

Kamu Emekçilerinin Eylemi

20 Ağustosta Bem-Sen ve Sağlık-Sen üyesi 50 civarında memur Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin önünde bir basın açıklaması yaparak katliamı protesto ettiler. Pankart ve dövizlerle yapılan protesto çevredeki halkın alkışlarıyla desteklendi. Kamu emekçilerinin yaklaşık yarım saat süren protesto eyleminde sık sık "Devlet Terörüne Son, Memuruz, Haklıyız Kazanacağız", "Halkız, Devrimcilerin Yanındayız" sloganları atıldı.

Aynı günlerde birçok banka şubesinin de katliamı protesto amacıyla bomba-

Röportaj

Bir grup avukatla çatışmanın halen sürdüğü Küçüksat-Balıhbaba sokaktaki eve gittik. Daha önceden Maltepe'deki çatışmanın bittiğini ve bırakın evi, o sokağa bile kimseyi almadıklarını öğrenmiştik. Balıhbaba sokağına vardığımızda çatışma henüz bitmişti, eve girmek istedik. Ancak izin verilmedi. (...) Eve alınmamıştık ancak pencereye yaklaşabilmistik. İçerideki durum karşısında herkes gibi ben de çok şaşırıştım, ev viraneye dönmüştü, sağlam hiçbir eşya kalmamıştı. Çok bomba atıldığı belliydi, çünkü duvarlar kökünü, içeriye toz toprak kaplamıştı. Zeminden müthiş bir barut ve gaz kokusu geliyordu. Nefes alamayacak, gözümüzü yakacak kadar. (...)

Çevrede ilk ilimizi çeken şey katliamın yaşandığı evin karşısındaki eve asılmış olan bayraklar oldu. İki tane bayraktan biri balkona, birisi de perçeye asılmış. Bu bayrakların tören bayrakları olduğu görülmüyordu. Törenlerde kullanılan bu bayraklar polislin senaryosunun bir parçasıydı. Bize garip geldiği için ev sahibine sorduk. Kadın korktuğunu polisin isteği üzerine astığını söyledi. Sonra orada bulunan bir grup genç dikkat çekiciydi. Burada da polisler gençlerin içine girmiş onlara yalan yanlış şeyler anlatarak kışkırtıyorlardı. Örneğin bunlar öldürülmeseler mi camiye bombalayacaklar, mahalleyi havaya uçuracaklardı. Biz gençlere nereden duyduunuz diye sordüğümüzda polisler öyle anlattı diyorlardı.

İlginç bir olay da, TRT'nin kendi istediğini söyleyeceği, röportaj yapabileceği bir kişiye bile bulamamasıydı. Zar zor iki kişi bulabilmışlerdi. İkinci kişiyle yapılan çekim sırasında arkadaşımız Avukat Özcan bu kişiye, bu insanlar sağ yakalanamaz mıydı diye sordüğunda evet cevabını almıştı. Çekim yapanlar "Kamerayı kapatın, kapatın" diyerek çekimi durdurdular ve bize siz ne yapıyorsunuz diye çıktılar ve tabii ki haberlerde bu bölümü yayınlamadılar.

Maltepe'deki evde gazetecilerin çektiği filmlere el konulması ve eve gazetecilerin alınmaması, insanların gözaltına alınarak bunlar hakkında hiçbir açıklama yapılmaması, baskının gece yapılması, bizlere inceleme yaptırılmaması, DKÖ'lerin (İHD,ÖZ-GÜR-DER) girmesinin engellenmesi... Bunlar gizlenecek şeylerin olduğunu gösteriyor. Sonra her iki evin pencereleri demirliydi. Daha merdiven üzerinde kan izleri vardı. Bir de ilk gün açıkladılar, ölenler şu suçları işlediler diye; ama sonradan öğrendik ki bunlardan Fatma Özyurt ölenler arasında değil. Yani kimi ne için öldürdüklerini bilmiyorlar. Açıkça yargısız infaz için geldikleri ve bunun da yeni infazlara çağrı olduğu belli.

arak tahrir edildiği öğrenildi.

İHD: Mehmet Kahraman'ın Üyeliği Düşecek

Dünyada belki de tek örneği ülkemizde görülen bir insan hakları bakanının katliamlara katılması çeşitli kesimlerin ve halkın yoğun tepkisine yol açtı. Gazetemizin sorularını yanıtlayan İnsan Hakları Derneği (İHD) Ankara Şube Başkanı Ayşe Pekdemir, katliamı izleyen devlet bakanı Mehmet Kahraman'ın dernek üyeliğine son verileceğini söyledi. Ayşe Pekdemir, insan hakları ihlallerinin bizzat devletten kaynaklandığını ve

Halkın Hukuk Bürosu Avukatlarından Av. Murat Demir

Mehmet Kahraman'ın insan hakları doğrultusunda uğraş vereceğine inanmadığını belirterek, "İktidar bugüne kadarki icraatlarıyla insan hakları konusunda bir ilerleme kaydetmediği gibi, eski günleri rahmetle okutacak uygulamalara girdi" dedi. Pekdemir, bir süre önce İHD başkanları toplantısında alınan bir kararla, Devlet Bakanı Mehmet Kahraman'ın uyarıldığını, Ankara'daki katliamın ardından da üyeliğinin düşürülmesi için onur kuruluna başvurulduğunu söyledi. Ayşe Pekdemir, Kahraman'ın üyeliğinin düşmemesi durumunda, ilk genel kurulda üyeliğine son verileceğini de sözlerine ekledi.

Vehbi halkının omuzlarında dağlara çıkarıldı

Elaçığ (Mücadele)- 14 Ağustos'ta Ankara Maltepe'de özel tim ve sivil polislerce infaz edilen SDB gerillalarının Vehbi Melek'in cenazesi 18 Ağustos'ta Tunceli'nin Hozat ilçesinin İn köyünde halk tarafından yapılan törene toprağa verildi.

Elaçığ'dan, Hozat'tan ve diğer şehirlerden gelen araçlar köyün girişinde askerler tarafından yola barikat kurularak durduruldu. Bu engellemeye halk "Cenazelerimize bizleri bırakmıyorlarsa zor kullanıp yürüyerek gideceğiz" diye tavır koydu. Kimliklerin toplanmak istenmesi üzerine askerlerle tartışmalar başladı. Halk yürüyerek köye girdi. Kırmızı bantlarını alınlıklarına takan analar hep beraber alkışlarla, sloganlarla köy meydanından geçip Vehbi'nin evine geldiler. Evin önünde halktan iki kişi kırmızı bantları ile Vehbi'nin başucunda nöbete durdular. Alay komutanının köy muhtarı aracılığı ile köylülere "Slogan atılırsa üç tane helikopter getirip halka saldırırtırın. Köylüler meydana toplayıp dövdürtüp, gençleri gözaltına alalım" gibi tehditler savurması, halkın askerlerin üzerine yürümesiyle karşılık buldu. Alay komutanının getirdiği fotoğrafçı köylüler tarafından kovalandı. Evde bir düşün havası vardı. Yemekler hazırlanıyor, misafirler ağırlanıyordu. Vehbi'nin babası "Benim oğlum onurlu bir şekilde şehit oldu, onu ona yaraştır bir

şekilde uğurlamalıyız." dedi. Tabut açıldı, avukatlar, Vehbi'nin vücudunu orada bulunanlara gösterdiler. 30'dan fazla kurşunun olduğunu, yakın mesafeden ateş edildiğini anlattılar. Barut ve yanık izleri açık infaz olduğu gibi gösteriyordu. Annesi başında "Faşist devlet, yezit devlet, oğlumu siz öldürdünüz. Benim bir oğlum öldü, şimdi bin tane oğlum var. Analar bir oğul doğuracaksa Vehbim gibi olmalıdır" diye ağıtlar yakıyordu. Evin önünde oturan üç genç askerler tarafından alınmak istendi. Ancak başaramadılar. Kimliklerini zorla alıp götürdüler. Alay komutanı "Slogan atılırsa bu kişileri alalım" gibi tehditler savurdu.

Tabut kırmızı bezle sarılarak omuzlarda "Şehidan Şoreşker Namının", "İşkenceci Katillerden Hesap Soracağız", "Haklıyız Kazanacağız", "Vehbiler Ölmez", "Yargısız İnfazlara Son", "Devrimci Sol Savaşçıları Ölüm-süzdür", "Yaşasın SDB", "Yaşasın Küçüksat-Maltepe Direnişimiz", "Biji Çapa Şoreşker" sloganlarıyla omuzlara köyün harman yerine getirildi. Burada halk kortej oluşturup sloganlarla yürümeye başladı. »

Mezar başına gelince, Alay komutanı megafonla "Susun, slogan atmayın, yoksa saldırmız" gibi tehditlerle bulunuyordu. Ancak, sloganlar sürdürülmedi. Saygı duruşu sırasında bir şiir okundu. Hep bir ağızdan dev-

rim andını içti halk. Vehbi'nin ağabeyi "Vehbi mücadelecisi, onurlu, halkını seven bir insandı. Onurlu bir yaşamı seçti. Bizlere büyük bir miras bıraktı. Bizler de bu mirası yaşatalım, sahiplenelim. Onun yolu onurlu her insanın seçmesi gereken bir yoldur" dedi. Herkes yerden birer taş alarak mezarın etrafını çevreleyip, kırmızı kurdelelerle süsledi. Törene katılanlar daha sonra "Bize Ölüm Yok" ve "Cesaret" marşı ile mezarın başından ayrıldılar.

Tören sonrası üç minibüs halinde tekrar Hozat'a gelen gidip, alay komutanından üç gencin kimlikleri istendi. Ancak sonuç çıkmayınca arabada bulunan tüm insanlar alay komutanlığının önünde oturma eylemi yaptılar. Askerler bu defa da orada bulunan erkekleri aldılar. Anaların "Biz de buradan kalkamayız" karşılığını vermeleri yeniden bir direniş başlattı. Komutanın analara "Sizin beyninizi yıkamışlar, susun" sözlerine bir ana "Sizin beyniniz yıkamış, insanlıktan uzak olan sizlersiniz" karşılığını verdi. Sonradan alınan 25 erkek 2 saat sonra serbest bırakıldı.

Vehbi'nin cenazesi devrimcilerle yaraşır bir şekilde toprağa verildi. O gün Hozat savcılığı 3 kişiyi tutukladı. Hozat'lılar tehditler, baskılara rağmen Vehbi'yi yüreklerine gömdüler.

Türkiye'de egemen sınıfların devlet politikacılığı büyük sözlerle meraklıdır. "Devlet topluğu-ne başı büyüklüğündeki her yerde olacaktır." diyen Demi-rel'in sözleri aslında Kürt sorununda öteden beri uygulanan politikanın iddialı vurgularla tekrardan başka bir şey değildi. Türkiye'de her şey değişir, vitrinler, yüzler tazelenir, temelde şiddete dayalı iktidar yapısı değişmez. Büyük sözler, büyük iddialar ortaya atılır, ama sonuçta dönüp gelinen nokta aynıdır. Şiddete dayalı geleneksel politika her geçen gün daha çok şiddete muhtaç hale gelir, bununla birlikte halkla düzen arasındaki köprülerin birer birer koptuğu gerçeği bir kabus gibi iktidarları bunaltmaya, düzenin altını oymaya başlar.

gandalara, "Halk bizden yana döndü" şeklindeki ısmarlama basın sovralarına ve Newroz katliamından sonra yapılan psikolojik hamlelere rağmen, devletin Kürt halkı üzerindeki otoritesini giderek kaybettiği görüldü. Bu gerçek artık burjuva basının sütunlarında da açıkça itiraf ediliyor. Bazılarında "Yönetim Güneydoğu'da halkın desteğini kaybediyor" şeklinde ifadeler geçerken, Oktay Ekşi gibi koyu devletçi kalemlerin sütunlarında durum, sekiz ay öncesine göre "İki kelimeyle daha kötü. Kimse kendisini kandırmasın." diye özetleniyor.

Nitekim Kürt halkını kaybeden devletin, geçen hafta olası bir yurtsever hamleye karşı Diyarbakır'ı, Şımak'ı, Batman'ı ve diğer il ve ilçeleri polis-asker işgali altında 'yasak kentler' haline getirip, ke-

İktidar kitle eylemlerinin önüne geçmek için elinden geleni yapıyor.

Büyük sözler ve şaşırtıcı olmayan sonuçlar

Düzen meşruluğunu yitirdiğinde, şiddeti meşrulaştırmaya yönelir. Bu kısır döngü böyle dönüp dururken, iktidarlar, iktidarlara sadece günahları çoğaltarak devrederler. İkide bir sıkışan, demokrasiciilik oyunları deneyen düzen, parti programlarında daha bunların mürekkebi kurmadan, Demirel gibilere her yerde şiddet nutukları attırır. Ve aradan 12 yıl geçtikten sonra ortaya çıkan tablo faşizm açısından tam bir hezimettir; 'Cuntaya ne gerek vardı, onların yapacağını biz de yapardık.' diyen aynı Demirel'i cunta generallerinin başaramadığı işleri başarması için tekrar baştacı etmekten başka çaresi kalmamıştır. Ne var ki, yeniden yarattığı bu faşist MC gediklisinin elinde de daha boyutlu devlet teröründen başka bir araç yoktur.

Sonuçta ne oldu? Geçen hafta Kürdistan'da görülen gelişmeler bir kez daha devlet politikasının iflasını, resmi terörün acizliğini sergiliyordu. Onca gürültülü propa-

Türkiye'de her şey değişir, vitrinler, yüzler tazelenir, temelde şiddete dayalı iktidar yapısı değişmez. Şiddete dayalı geleneksel politika her geçen gün daha çok şiddete muhtaç hale gelir, bununla birlikte halkla düzen arasındaki köprülerin birer birer koptuğu gerçeği bir kabus gibi iktidarları bunaltmaya düzenin altını oymaya başlar.

penkleri balyozlarla parçalamaktan başka yapabilecek bir şey yoktur. İssiz sokaklarda dolaşan rambo kılıklı özel timlerin görüntüleri, Kürt halkının vatanının her karışına postallarla basan, ama bu toprakların manevi havasına da yabancılığı buram buram solunan görüntülerdi aynı zamanda. Ayrıca bazı kentlerde ve yerleşim birimlerindeki halkın protesto gösterileri iktidarın halk desteği yalanları-

nı belgelerken, bu tür şov meraklılarının da dillerini kilitlemeye yetti. Burjuva basın ve iktidar Olağanüstü Hal Bölge Valisi Ünal Erkan'ı "sempatik val" diye gösterirdi, devlet bu barışçı gösterilere karşı "sempatik" yüzünü yine birçok yerde üzer-beğer can alarak gösterdi.

Yurtsever hareket açısından bir yıl öncesi ilan edilen iddialı sözlerle bugün kıyaslandığında, sözler yerini bulmuyor.

Son Şımak olayları da geçen yılki sözlerle karşılaştırıldığında, anlam kazanacaktır. Sorun, elbette daha geniş çaplı politik askeri bir eylemliliğe gücün yetip yetmemesinin tartışılması değildir. Bu daha çok yurtseverlerin kendi somut durumlarının hareket yeteneklerinin değerlendirilmesi içine giriyor.

Asıl önemli nokta bir kez daha, halka güven verilmesi sorununda düğümliyor. Her devrimci-yurtsever hareket politikalarını, hedeflerini, var olan durumda yaptıklarını ve yapamadıklarını halka açıklıkla anlatabildiği oranda halkta güven uyandırabilmesi mümkündür. Ne var ki, Kürdistan'da halkın eksikliği açıkça hissettirdiği olgulardan biri budur.

"Ordu kuracağız, başına geçip, iktidara yürüyeceğiz." türünden bir yıl önce söylenmiş iddialı sözleri Kürt halkı unutmamıştır. Bunların gerçekleşip gerçekleşmemesi bir yana, böylece tespitlerin niye hayata geçmediği açıklıkla anlatılmıyorsa, hatalar ve eksiklikleri kendi sağduyusu önüne serilmeyen halkın, yurtseverlere ve ulusal mücadeleye karşı mesafeli olmaya başlamasından daha doğal bir şey olamaz.

Güveni aşındırılan halk, yurtseverlere yaklaşımında da daha tedbirli olma davranışı içine giriyor. Bugünkü durumun -en azından halkın hissettirdiği olgular bakımından- özeti aslında budur. Devletin sürekli prestij kaybına uğramaya devam ettiği bir süreçte, yurtseverlerin siyasal bakımdan önem taşıyan belli başlı olaylarda varsayılan güçleri ve daha önceki tespitleriyle orantılı bir tepki geliştirememelerinin nedenlerini bunlarda aramak gerekir.

15 AĞUSTOS VE ÖĞRETTİKLERİ

15 Ağustos'un üzerinde Newroz bulutları dolaştı. Resmi aygıt yine katliamcı roldeydi, halk kentlerde yine faşizmin dayatmalarıyla karşı karşıyaydı.

Zaman zaman gelişen bazı tepkiler dışında, Kürt halkıyla devlet güçleri arasında, Newroz sonrası geniş çaplı bir karşı karşıya geliş yaşanmamıştı. Mart'tan bu yana devlet, kitlesel hareketlenmeleri bastırmada ve kendi otoritesini genişletmede ısrarlı davrandı. Esas olarak katliam politikası ve tehditlerine dayanarak, halk üzerinde egemenlik sağlamaya ve moral üstünlüğü kazanmaya çalıştı, aynı şeyleri 15 Ağustos'ta da hedefledi. Bu kez özellikle kentlerde, halkın

DEVLETİN SİLAHLARI SUSMUYOR

15 Ağustos ağırlıkla kepenk kapatma şeklinde geçti. Devletin kurşunları yine birçok yerde Kürt halkından can aldı, balyozları kepenk kıldı. 15 Ağustos'ta Kürt halkına bir kez daha silahlı yüzünü gösteren devlet, birçok insanı pervasızca katletmekten ve terör estirmekten çekinmedi. O gün birçok yerde halkın eylemleri, karşısında ise ilkel ve kaba kuvvet vardı.

DERİK: Çevre köylerden Derik'e doğru yola çıkan halk topluluğunun ölü Üç Karakolu'na ait panzer ve jandarma birliklerince kesildi. Halkın üzerine makineli tüfek ve panzerlerden açılan ateş sonucu Nejat Türk, Feda Yavuz, Ömer Çayır, Ekrem Savaş ve ayrıca ismi saptanamayan iki köylü öldü, 15 köylü yaralandı. 500'ün üzerinde insan gözaltına alınırken, çok sayıda araca el konuldu. Yolda gözaltına alınanlar daha sonra serbest bırakılmasına karşın, ilçe merkezinde gözaltına alınan çok sayıda insandan haber alınmadı.

KOKAKÖY: Çevre köylerden Kocaköy'e doğru yola çıkan köylülerin tanınması sonucu Mehmet (Hamza) Atlı adındaki üç buçuk yaşındaki bir çocuk öldü, 17 kişi de yaralandı. Bunların yanı sıra, saldırıya uğrayan köylüler gözaltına alınma korkusuyla tedavi olmaya gitmeyen onlarca yaralının daha olduğunu ifade ettiler.

HAZRO: Hazro'ya doğru yürürken, kent yakınlarında ölü kesilen halkın tanınması sonucu Zahir Erkan, Hasan Öngören ve kimliği tespit edilemeyen 70 yaşındaki bir kadın öldü, çok sayıda insan yaralandı. Yoğun şekilde gözaltılar olurken, birçok yaralı da tedavi olmaya gitmedi.

KULP: 16 Ağustos akşamı Diyarbakır'ın Kulp ilçesi, gerilla baskını olduğu gerekçeyle makineli tüfeklerle tarandı ve yirmiyi yakın ev kurşunlara hedef oldu. Saldırı sırasında pek çok hayvanın

tefel olduğu, buğday, saman, ot yığınlarının yakıldığı ve iki kişinin dövülerek kaburgalarının kırıldığı öğrenildi. Kulp'a giriş-çıkışlar engellendi, ilçeden sağlıklı haberler alınmadı.

DIYARBAKIR: 15 Ağustos'ta Diyarbakır'da esnafın büyük çoğunluğu kepenk kapatma eylemine katıldı. Kentin giriş ve çıkışlarında yapılan aramalarda çok sayıda insan gözaltına alındı. 15 Ağustos'tan bir gün önce devlet güçleri esnafları tek tek dolaşarak, kepenklerini kapatmamaları yönünde çağrılarda bulundu. Diğer yandan 15 Ağustos'ta alınan önlemlerin daha önceki günlere göre daha az olması dikkat çeken bir yönü. O gün kepenk kapatmayanlar "Hizbullahçı" diye tanınan şahıslara ait dükkanlardı. Bu işyerlerinden birinin üzerinde dua yazan yeşil bir bayrağın asılı olduğu, açık olan diğer işyerlerine de Türk bayrakları çekildiği öğrenildi. Kepenk kapatmayan işyerleri devlet güçlerince sıkı bir şekilde korundu. Diyarbakır'ın ilçelerinde de kepenk kapatma eylemleri yapıldı.

Batman, Kızıltepe, Mazıdağı, Çınar, Nusaybin, Kuru, Ardahan, Iğdır ve Adana'nın bazı mahallelerinde kepenk kapatma eylemi yapıldı. Mazıdağı'nda ve Çınar'da kapalı olan işyerlerinin kepenkleri devlet güçleri tarafından kırıldı.

Öte yandan Derik'teki olaylardan sonra Abdülvahap Ektiren ve Hadi Kabak isimli HEP ilçe yöneticileri ve çok sayıda insan gözaltına alındı, İHD Temsilcisi Mahmut Gökçalp'ın kaybolduğu belirtildi. Çınar Özvar (Hatuni) Köyü'ne düzenlenen silahlı saldırıda ise Sait Bilgiç, Hüsamettin Ateş, Şerif Demir adlı kişiler öldürüldü.

15 Ağustos'un ardından Diyarbakır'da şu an 35 yaralı bulunuyor. Yaralılara kan, ilaç ve tıbbi malzeme ulaştırılmıyor.

Yaralıların yardımına bulunmak amacıyla Diyarbakır Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne giden 16 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar arasında HEP Yönetim Kurulu üyeleri de bulunuyor.

ŞEHİTLERİMİZ KİMSESİZ DEĞİLDİR

Olgarşının çabalan boşuna. Şehitler sahıpsız bırakılmıyor. Onla-
rı halktan koparmaya oligarşının gücü, baskılan yetmiyor. Katlettiği
devrimcileri, yurtseverleri "kimsesizler mezarlığı"na gömerek, ka-
muoyuna onları ne kadar yalnız, ailelerinden ve halktan kopuk ol-
dukları mesajını vermeye çalışıyor. Ama halk, oligarşının bin bir
tutulu baskı ve ihlale kimsesizler mezarlığına gömdüğü şehitleri orada
bırakmıyor.

3 Haziran'da Elazığ'da üç yurtsever, Yadiğar Doğan, Emine Ak-
kuzu ve Nasır Zorlu katledilerek, kimlikleri açıklanmadan, ailelerine
haber verilmeden kimsesizler mezarlığına gömülmüşlerdi.

Yadiğar ve Nasır'ın ailesi, çocuklarının şehit olduğunu ve topra-
ğa verildiğini iki buçuk ay sonra öğrenebildi.
"Yadiğar'ın şehit olduğunu nasıl ve ne zaman öğrenebildiniz?"
diye sorduk ailesine. Annesi, nişanlısı kin ve öfke dolu kelimelerle
yanıtladılar sorularımızı.

"Yaklaşık iki hafta önce öğrendik. Ancak emin değildik. Tüm
basını yakından takip ettik. Morgda çekilen resimlere de baktık, fakat
resimler net değildi." diyen annesinin ardından nişanlısı alıyor
sözü. "Diyarbakır HEP'e gittik, bina önünde gözüaltına alındık. Gö-

zaltında kaldığımız süre içinde çok baskı ve hakarete maruz kaldık,
dayak yedik. Şunları sokağa salın da infaz edelim." dediler. Daha
sonra tehdit edip, Diyarbakır'ı terk etmemizi söylediler. Sonra Ela-
zığ'a gittik. Emniyetteki resimlere baktığımızda kesin olarak teşhis
ettik."

Annesi, "İnfaz edildiler. Her aile bu gibi durumlara duyarlı olma-
lıdır. Benim-senin çocuğun diye ayırmamalılar, sessiz kalmamalı-
lar." diyor.

13 Ağustos'ta Yadiğar Doğan ve Nasır Zorlu'nun mezarları
EHADKAD, İHD, avukatlar ve devrimci demokrat insanların katli-
miyla açılarak cenazeleri alındı.

Cenazeler polis konvoyu "eşliğinde" Tunceli'ye gönderildi. An-
cak Nasır'ın cenazesi Kovancılar'da askerler tarafından geri çevrile-
rek, zorla başka bir yerde toprağa verildi.

Korkuyorlardı. Cenazenin alınışı sırasında video çekimleri yapar-
ken, muhabirimize, "Sakin bizim resimlerimizi çekme, güvenlik me-
selesi, belli mi olur" derken, aynı korkuyu dışa vuruyorlardı.

Herkesin kulaklarında Yadiğar'ın annesinin sözleri vardı çünkü:
"Tüm yaptıklarımızın hesabı muhakkak sorulacaktır."

kısmen dağınlığından yararlanarak, bazı
avantajları elinde tuttuğunun farkındaydı.
İlçelerde ve illerde 15 Ağustos öncesi
oluşturduğu denetimler ve giriş-çıkış ya-
sakları ile, demokratik kurumlar üzerinde
daha çok yoğunlaştırdığı baskıları ile 15
Ağustos'ta gelececek tepkileri önceden
nötralize etmeyi amaçladı. Ayrıca resmi

operasyonların zorba görüntülerini gözlerden
uzak tutmak ve kamuoyuna yansımasını
engellemek için önlemler aldı. Böylece
kimseye gelececek katliamları sorgulama fırsatı
tanınamayacağı hesapladı.

Nitekim olayların yaşandığı gün basın
mensupları ve inceleme amacı ile bulunan
bazı kuruluşların görev yapması en-gellendi.
Yaralılarla görüşülmesine izin verilmedi, Kürt
halkı ile kamuoyu arasında yasaklar konuldu.
Yaralılara kan vermek isteyen Diyarbakır
halkı polisin gıdidi ile karşılaştı.

Bu engellemelerle adeta insanların
ölümü hızlandırılmaya çalışıldı. Aynı tavırlar
ilçelerde de açık şekilde görüldü. Protesto
gösterileri sırasında devletin açtığı ateşle
yaralanan insanların tedavileri engellendi,
daha da ötesi yaralıları tutuklu

koşullarında ölüme terki edildiler.
Yaşanan gelişmeler katliamcılığın ve
pervasızlığı açık biçimlerde ortaya koyar-
ken, diğer yönüyle mücadeleye ilişkin bazı
geleneklerin gerileyişini de açığa çıkardı.
Kan vermeye giden insanların, polis
baskısı karşısında geliş amaçlarını inkar
etmeleri, Kürt halkının mücadelecisi gele-
nekleri arasında olamazdı. Yurtsever bir

halkın oğulları-kızları kendi meşruluklarını buralara ısrarlı bir cephe açma politikasının
yok edecek davranışlar içinde olmaması, kentlerde örgütlü bir halk
dışı. Oysa devlet güçleri hemen her yerde hareketi oluşturma konusunda yıllardan beri
halkı tararken, il ve ilçelerin genel hava- süregelen başarısızlıktaydı. Oysa düşman
sında sessizlik hüküm sürdü. Diyarba- darbeyi asıl olarak örgütsüz-lükten yiye
kır'ın ilçelerinde ve diğer yerlerinde kur- kentlerde de yetinmiyor artık. Kır'da piknik
gunlar can alınırken, aynı gün Diyarba- yapacağız diyen iddialı şovlara girişiyor.
kır'daki, durgunluk ve kepenk kapatılan Bunlar şimdilik sadece

Kürdistan'daki
protestolar,
genelde kepenk
kapatma eylemi
biçiminde
gerçekleşti.

sokaklara kimsenin evinden dışarı adım
atmaması dikkatleri çeken bir durumdur. kırdan olsun halkın meşruluğunu ısrarla
Özellikle kan vermeye giden insanların savunduğu değerleri, gelenekleri, kendi kanı
kormaya çalışan polisin girişimlerine kendi ve emeğiyle yarattığı örgütlü mevzileri
meşruluğu ve direnişiyse cevap vermek üzerinde ilerliyor. Kürt halkı akıttığı kanı,
yurtsever şöyle diyor: "İnsanlarımız di- dakarlıklarıyla bu ilerleyişe hazır olduğunu
reneceği yerde sessiz kalıyor. Baskılar yeterince ispatlamıştır. Sorun düşmanın
adeta kanıksanmış. Neden?" göbeğinde bile mücadelenin geleneklerini ve
Nedeni, öncelikle kentlerde otorite kur- mevzilerini örgütlü şekilde korumak ve
maya çalışan resmi güçlerin karşısında kullanmayı başarabilmektedir.

Köksal Toptan:

"Biz eğitim konusunda Güneydoğu'da her şeyi yaptık"

Milli Eğitim Bakanı Köksal Toptan, "Doğu ve Güneydoğu'da 657
okulun açıldığını ve 20 bin öğrencinin eğitim gördüğünü" açıkla-
dı. Bartın'ın İnkümu'ndaki yazılığında halkın eğitim sorunuyla çok
yakından ilgilien(!) Toptan'ın açıkladığı bu rakam, varolan duru-
mun yalnızca görünen kısmı.

Kürdistan'da, hiç ilkokul yüzü dahi görmeyen binlerce çocuk var.
Hu çocuk ve gençlerin bir kısmı evleri başlarına yıkılıp, göçe zorla-
narak okul yüzü göremezken, bir diğer kısmı da düzenin gerici-şo-
ven eğitim anlayışının sonucu olarak anadilde eğitim göremedikleri
için okumayıyor. Hiç Kürte bilmeden binlerce öğretmen, hiç Türk-
çe bilmeden binlerce çocuğa hangi eğitimi verebilir?

Toptan, tüm bunları görmeyen gelerek Doğu
ve Güneydoğu'daki eğitim eksikliğini "terör'e bağlıyor. Yeni
atadıkları 16.000 öğretmenden 6000'inin "güvenlik" nedeniyle
görevine başlamadığını söylüyor. Hani devlet bölgede güçlüydü?

Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da okulları özel tim karargahlarına
çeviren, köy baskınlarında ilk önce okulları tarayan devlet, hangi gü-
venlikten bahsediyor? Orada can güvenliğini tehdit eden bizzat dev-
letin kendisidir. Kürdistan'da on binlerce öğrenci devletin gerici-şo-
ven eğitim politikasının kurbandır. Kürt realitesini tanıyan (!) dev-
let, bölgede Kürte eğitime yasak koyuyor, bölgeye atadığı öğret-
menlerin eline gerici-faşist müfredatları vererek eğitim yaptırmaya
zorluyor. Kürt gençliği böylesi bir eğitim politikasını kabul edemez,
etmiyor da. Newroz kutlamalarının ilkinin liseli öğrencilerden gel-
mesi bunu gösteriyor.

Kürdistan'da on binlerce öğrenci eğitim olanaklarından yoksun.
Bunun tek kaynağı siyasi iktidar ve Milli Eğitim Bakanlığı'dır. Baskı
ve zorlu ne sistemlerini devam ettirecek eğitim programlarını hayata
geçirebilirler, ne de kendi kimliklerinin bilincinde olan öğrencilere
bu eğitim politikalarını kabul ettirebilirler. Eğitim, bilimsellikten
uzak ve şoven politikalarının bir parçası olduğu sürece bu sorun böy-
le devani edecektir.

Atanan eğitim emekçilerine görevler düşüyor. Resmi eğitim
programları ne derse desin, Kürt çocuklarının demokratik eğitime,
özgür kafalara, kendi ulusal değerlerine sahip olmaya, sahip çıkmaya
hakkı vardır. Görevleri böyle demokrat bir tavı gerektiriyor. Kürt
halkının gözünde ancak bu şekilde saygınlık kazanacaklardır.

Gürkaynak Köyü halkı:

"Köyümüzde koruculuk yapacak kimse yok"

İktidar özellikle kırsal kesim-
de, kamuoyunun gözlerinden
uzak tutabildiği ölçüde baskıları
sürekli/estirerek artırıyor.

Kürecik'e bağlı Gürkaynak
Köyü'nde terörün kol gezmediği
bir tek gün bile yaşanmıyor. Ay-
lardır birkaç gün arayla baskılan,
operasyon yapılan, evleri taran-
an, insanları gözüaltına alınan
köy, 13 Ağustos günü de jandar-
ma tarafından işgal edildi. Köye
gelen jandarma ve özel tim köy-
deki bütün evleri arama adı altın-
da talan etti. Jandarma ve özel
tim özellikle gençlerin evde bu-
lunmadığı aileleri arama sırasın-
da muhbirlik teklif ederek, tehdit
etti.

Aynı gün bir tanıdığını ziyaret
için köye gelen Hüseyin Hozat
adlı bir öğrenci gözüaltına alındı.
Köy meydanında iki saat boyunc-
ca sorguya çekilen Hüseyin Ho-
zat "Niye bu köye geliyorsunuz?"
diye tehdit edili.

14 Ağustos'ta köye tekrar ge-
len jandarma köyün içine cadılar
kurdurarak, kendisine "kalıcı bir
kamp" oluşturdu. Gürkaynak iş-
gal edilmişti. Köy halkı karşıla-
ştıkları baskılar ve köylerinin res-
men işgal edilmesini protesto
amacıyla İnsan Hakları Bakanlı-
ğı'na gönderilmek üzere imza
topladi ve dilekçeleri bakanlığa
yolladı.

Anadolu ÖZGÜR-DER de
yaptığı basın açıklamasında,
Gürkaynak halkı üzerinde aylar-
dır sistemli bir terör uygulandığını
belirterek, baskıları protesto etti.

Ancak baskılar bunlarla sınırlı
kalmadı. Köy halkına muhbirliği
kabul ettirmeyen jandarma, ko-
ruculuğu dayattı. Fakat köyden
korucu çıkmaması üzerine geri
adım atıp, şimdiki de bekçilik yapıp-
masında ısrar ediyor.

Bütün bu dayatmaların redde-
dildiği noktada muhtar "Ya köy-
den korucu çıkar, ya da biz size
korucu vereceğiz." diye tehdit
ediliyor. Jandarmanın evlerini ta-
rayıp, ardından olay çıkıyor ge-
rekçisiyle köye korucu yerleştir-
meye çalışmasına karşı çıkan
Gürkaynak halkı asıl olay çıkara-
nın jandarma ve özel tim oldu-
nu belirterek, "Eğer huzurumuzu
sağlamak istiyorlarsa, köyümüz-
den çıkıp gitsinler." görüşünde
birleşiyor.

Ayrıca 18 Mart 1992'de şehit
düşen Devrimci Sol gerillaların-
dan M.Kemal İnan'ın mezarının
tahrip edilmesi Gürkaynak'ta yo-
ğun öfke yarattı. Sevdikleri şehit-
lerine yapılan bu girkin saldırı
sonrası bir köyü şu görüşleri dile
getirdi: "Onları katletmekle halkın
onlara olan saygısını kaybettire-
mediler. Sindi de mezarlarına
saldırarak, alçaklıklarını gösteri-
yorlar. Ancak nafle, mezarı tah-
rip etmekte onların değerlerini si-
lemezler."

İşçiler grev kırıcılığına boyun eğmeyecek

Belediye işçilerinin dört aydır öz-veriyle, kararlılıkla sürdürdüğü direniş, hükümetin bir saatte aldığı "Grev erteleme" kararıyla bitirmek istendi. Gerçekçe olarak "Grevin halkın sağlığını tehdit ettiği" gösterildi. Ertelenmenin ardındaki asıl gerçek işçilerin direnişini ve hak alma mücadelesini kırmak, direnişin ve grevin emekçi halkın mücadelesine kattığı dinamizmi korelmektir.

Grevin uzaması karşısında tekellerin patronlarından da homurtular yükselmeye başlamıştı. Belediye işçilerinin direnişinin başarısı gerek siyasal anlamda, gerekse de ekonomik anlamda patronlar açısından kötü bir örnek teşkil edecekti.

Biliyor ve görüyorlardı ki, belediye işçisinin kazanımı tüm Türkiye işçi sınıfının önünü açacak, yeni direnişler, kazanımlar için bir basamak oluşturacaktı. Bunun farkında olan sermaye ve onun iktidarı yalanla, demagogiyle, halki işçilere karşı kıskırtarak grevi kırma amacına ulaşmaya grevi ertelemekten başka bir yol bulamadı.

Grevin Hükümet Kararıyla Ertelenmesi Mücadeleyi Durduramayacak

Hükümetin grevi ertelerek gösterdiği grev kırıcılığı karşısında işçilerin ilk işi sendikalarına koşmak oldu. Sendikada grevin ertelenmesine yönelik ne yapılması gerektiğine ilişkin laf kalabalığına karşı "Biz böyle bir karar karşısında asla işbaşı yapmak istemiyoruz. İşgale işgal. Ankara'ya yürüyüşe yürüyüş. Her şeyi bilen iyi bilen temsilci ve sendikacıların bu konuda tereddütlü davranmasını anlayamıyoruz" diyen işçiler, pratik tavır konusunda "hemen şimdi" diyorlardı.

Ancak hem Türk-İş hem de Belediye-İş, çoğunluğun benimsediği bu tavır bürokratik-pasifist bir süreçte bırakarak işçileri boş bir beklenti içine soktu.

Tüm bunlara rağmen İstanbul beledi-

Gelinen noktada sendikalar hemen tümüyle gelişmeleri "seyirci" konumunda izlerken, Belediye-İş şubelerinde de yalpalamalar, tereddütler görülüyor. Şubeler bugün Genel Merkeze ve Türk-İşe eylemden kaçacak zemin bırakmamak durumunda. Direnişin geleceği ve başarısı bu noktada sınıfın kendi içinde ortaya çıkan engelleri aşmasında düğümleniyor.

ve işçileri "çalışmayacağız" diyerek o gün işbaşı yapmadılar. Trabzon'daki belediye işçileri ise grev kırıcılığı protesto için hükümet ortağı SHP'nin Trabzon il binasına yürüyüş yaptılar.

İşçiler grevin "demokratikleşme şampiyonu" bir hükümet tarafından ertelenmesi karşısında şaşkın değiller, bekliyorlardı. Ancak kızgın ve öfkeli. Böyle olmakta da haklılar. Ne var ki, sadece öfkeyle oturma bir yarar sağlamayacağı da bir gerçek. Zaman işçilerin aleyhine işliyor. Çünkü gündemde YHK diye bir organ var şimdi.

YHK'da uyumsuzluğu çözecek "hakem"ler emekçilerden değil, patronların ve siyasi iktidarın temsilcilerinden oluşuyor. İşçiler adına işverenler karar veremez, verememlidir. Haklarına, mücadelelerine sahip çıkan belediye işçileri bu oyunu bozmak durumundadırlar ve bozacaklardır da.

Direniş, Önüne Dikilen Sarı Sendikacılık, Reformizm ve Tereddüt Barikatlarını Aşmalıdır
Gelinen noktada hükümetin grev kırıcılığına sendikacıardan da objektif olarak ortak olanlar çıkıyor. Sendikalardan bir kısmı daha grev sırasında, başta vaat ettikleri desteği en alt biçimlerde bile olsa hayata geçirmediler.

Gelinen noktada ise sendikalar hemen tümüyle gelişmeleri "seyirci" konumunda izlerken, Belediye-İş şubelerinde de yalpalamalar, tereddütler görülüyor. Şubeler bugün Genel Merkeze ve Türk-İşe eylemden kaçacak zemin bırakmamak durumunda. Direnişin geleceği ve başarısı bu noktada sınıfın kendi içinde ortaya çıkan engelleri aşmasında dü-

SUSMAK YOK- Belediye işçileri dört aydır süren direnişin kararlılığı, radikalliği ve kitleselliği ile grev kırıcılığına gereken dersi vereceklerdir.

ğümleniyor.

Belediye İşçileri Düşmanlarını İyi Tanımalıdır

Direnişin başından beri her aşamada bir kez daha görülen açık bir gerçek var. Belediye işçilerinin düşmanı yalnızca belediye patronları değildir. İşçiler tek bir düşmanla savaşmıyor. İşçilerin karşısında basını, televizyonu, satın alınmış kalemleriyle tüm burjuvazi vardır. Karşılarında her gün kavgaya ediyor görünseler de, düzenin bekası söz konusu olduğunda hemen birleşen, bütün düzen partileri vardır. Anti-demokratik yasaları, direnişlerini kırmaya çalışan polisi, terörü ile devlet, siyasi iktidar vardır. Ve işçilerin karşısında düşmanla savaşmaktan korkan, rahatlarının bozulmasını istemeyen, koltuklarını korumaktan başka bir şey düşünmeyen uzlaşmacı, reformist sarı sendikacılar vardır.

İşçilerin, emekçilerin, hak ve özgürlüklerin düşmanı çok. Ancak bu kimseyi korkutmamalı.

İşçiler milyonlardır. İşçiler yalnız değildir. Belediyenin, iktidarın ve onların baskınının tüm yalan ve çarpıtmalarına karşın, direniş süresince emekçi halk belediye işçileriyle olmuştur. Çünkü çok

Devrimci İşçi Hareketi:

Seçenek, Ankara Yürüyüşü

Devrimci işçiler "Patronlar cephesinin tüm saldırılarına karşı 14 gün boyunca onurla sürdürdüğümüz grevinizin kırılmasına sessiz mi kalacağız? SHP-DYP hükümetinin işçi düşmanlığına cevap vermeyecek miyiz?" diye soruyor ve "Hayır! Bin kere hayır!" diye yanıtlıyorlar bu soruyu. Ve gelinen noktaya ilişkin önerilerini sunuyorlar.

"Artık, grevimizi karanlara, haklarımızı gasp etmek isteyenlere karşı, halkımızı her gün yeni zamların altında yoksulluğa mahkum edenlere karşı, yargısız infazlara karşı... iktidarın ve diğer düzen partilerinin emekçi halk düşmanı politikalarına karşı, biz belediye işçileri zaman yitirmeden ANKARA YÜRÜYÜŞÜ'nü başlatmalıyız... Kazanmanın yolu, haklarımızı almanın yolu, mücadelemizi genel grev taşıyacak olan ANKARA YÜRÜYÜŞÜ'nden geçiyor."

İşçiler tartışıyor

18 Ağustos'ta genel bir durum değerlendirmesi yapmak için temsilciler ve grev komitelerinin katılımıyla gerçekleştirilen toplantıdaki tartışmalardan bazı bölümler.

"Onların karşısına tek yumruk olarak çıkmalıyız"

Yusuf Öztürk (Temsilci, İSBK)

14 günlük grevimiz başarıyla sürdürüldü. Böyle olmasaydı hükümet grevi erteleme yoluna gitmezdi. Hani bir savaş olur, bu savaştan yenilgi ile çıkılır ya, bizdeki grev sonrası yaşanan hava da aynen buna benziyor.

Kurduğumuz komiteyle diğer şubelere gidip onların kapısından da tek yumruk olarak çıkmalıyız. YHK bizim hakkımızıza karar veremez. Orada biz temsil edilmiyoruz. Toplu iş sözleşmemizi hırsızların, uğkağıtçıların elinden alıp kendimiz imzalamalıyız.

Sükrü Er

Rahat sendikacılık yapanlara bu fırsatı veremeyeceğiz. Bir hafta geçti, hala diğer sendikalardan gelmiş bir öneri yok. Biz gereksiz yere vakit kaybediyoruz. Bir Tanım-İş kadar bile olamadık. Onlar grev ertelenmesinin ertesi günü toplu viziteye çıktılar. Biz ise "başkanları" bekledik. Özgücümüzde değil, başkalarına güveniyoruz. Böyle olunca da bir sonuç alamıyoruz.

Bir işçi temsilcisi

İşçi her şeye hazır. Sorup, sorgulayıp duruyor. Ben onlara bir şey sunamıyorum. Nedeni ise, Zulfü'yü, Hidir Balı beklemekle gün kaybediyoruz. Bir Tanım-İş kadar bile olamadık. Onlar grev ertelenmesinin ertesi günü toplu viziteye çıktılar. Biz ise "başkanları" bekledik. Özgücümüzde değil, başkalarına güveniyoruz. Böyle olunca da bir sonuç alamıyoruz.

Bir işçi

Biz sarı sendikalarla değil, tabanla iş yapmalıyız. Eylemlerde Zonguldak ve Paşabağçe işçileri gibi ailelerimizi ve çocuklarımızı yanımıza alarak sayımızı ikiye katlamalıyız.

açık görülüyor ki, belediye işçilerinin kazanımı tüm halkın kazanımı olacaktır.

Kendi Gücüne Güven

Mücadelenin Güvencesidir

Bugün Türkiye'de tüm işçilerin, emekçilerin gözü belediye işçilerindedir. Nasıl ki belediye işçilerinin kazanımı tüm emekçi halkın kazanımı olacaktır diyorsak, bunun tersinin de geçerli olduğu unutulmamalıdır. Belediye işçilerinin direnişinin geriletmesi halinde, iktidar yarın da işçilerin tüm mücadelelerine, grevlerine aynı yöntemle yaklaşma cesaretini bulacaktır. İşçiler, tüm emekçiler buna izin verememlidirler.

Belediye işçileri dört aydır yürütülen onurlu direnişin kazanımlarının çöğnemesini istemiyorlarsa,

Toplu iş sözleşmesini en iyi şekilde sonuçlandırmak, iş güvenliğini sağlamak istiyorlarsa,

Kolelik düzenine boyun eğmemeye inancını taşıyorlarsa, Yapılacak tek şey var demektir. Mücadeleye devam etmek.

Belediye işçileri bunun için yeterince güce, deneyime ve emekçilerin desteğine sahiptir. Yeter ki kendimize, özgücümüze güvenelim.

Milisler halkın adaletini temsil edecektir

Adaletsizlik ve şiddet bu düzende birbirinden ayrılmaz iki kardeş gibidir. Nerede adaletsizlik varsa, orada mutlaka halka yönelik şiddet vardır. Adaletsizlik şiddeti, şiddet adaletsizliği kamplar ve adaletsizlik uğurunu büyü, düğme halka uygulanan şiddet artar. Bu düzen durmadan adaletsizlik ve adaletsizliği savunmak ve korumak için şiddet üretir.

Adaletsizlik bu düzenin dokularına öylesine sinmiş ve öylesine yaygınlaşmıştır ki, emekçi halk bunun için en çok adaleti ihtiyaç ve özlem duyar hale gelmiştir. Mutlaka ya mahkeme kapısında, ya karakolda, ya da bir devlet kurumunda hakkı yenmiş ve adaletsizliğe lanet yağdırmıştır. Bu ülkede adalet arayan herkes şiddetin muhatabıdır. Ödüllendiren ve ödüllendirilen ise adaletsizliğin kendisidir.

Ülkemizde cumhurbaşkanları, başbakanlar, bakanlar ve milletvekilleri hayali ihracatlarla, kaçağlarla, yolsuzluklarla büyüyen tekeli patronlarla içli dışlıdır. Rağbet, kadın satılsa da parası olanadır. Genelev patronların en çok vergi vermesiyle takdir edilir, ödülle layık görülür. İşkencecilere başlanılan dolaylı altın kol saatleri hediye edilir, devlet makamları cömertçe sunulur. "Bana devlet adamı öldürüyor dedirtmezsiniz" diyen bir başbakan "Beyinlerini dağıttık", "Onlar gazeteci değil militan" diyerek kontrgerilla terörüne övgüler yağdırır. Bakanların gözleminde ve denetiminde "Çasazın mübarek olsun" denilerek infazlar gerçekleştirir. Ve infaz mangalarının infaz sonrası苟unu alkış tutulan işçileri bakanlarınca "Polisin sabrına hayran kaldım" denilerek infazlar onaylanır.

Bu ülkede adalet hırsızların, kaçağların, dolandırıcıların, halkın sırtından kazananların, genelev patronlarının, tekelcilerin, tefecilerin, nüfuzdan ve paralarıyla adaleti satın alanların elindedir. MIT, kontrgerilla vb. militarist güçler satın alınan bu adaleti halka terör estirerek korur ve savunurlar.

Bu ülkede yasalar karşısında herkes eşittir, hiç kimseye ayrıcalıklı muamele yapılmaz ve yasalar herkes için geçerli-

* Adaletsizlik bu düzenin dokularına öylesine sinmiş ve öylesine yaygınlaşmıştır ki; emekçi halk bunun için en çok adaleti ihtiyaç ve özlem duyar hale gelmiştir. Mutlaka ya mahkeme kapısında, ya karakolda, ya da bir devlet kurumunda hakkı yenmiş ve adaletsizliğe lanet yağdırmıştır. Bu ülkede adalet arayan herkes şiddetin muhatabıdır. Ödüllendiren ve ödüllendirilen ise adaletsizliğin kendisidir.

dir. Kitaplarda böyle yazar. Ama adaletin terazisi, adaleti hiç de eşit dağıtmaz. Parası olan, sırtını devlete dayayanın sırtı hiçbir şekilde yere gelmez. Bu düzende krallık tahtına oturan paranın adaleti geçerlidir.

Tekeli patronların, tefeci ve tüccarların, toprak ağalarının hiçbir dava kaybetmediği görülmüştür. Bu ülkenin karakolalarında bir fiske yememiş, mahkeme kapıları yüzlerine kapanmamıştır. Egemen sınıflar için var olan adalet, emekçi sınıflar için adaletsizliğin adıdır. Karakollarda dayak ve işkence de, mahkeme kapılarında sürümek de emekçiler içindir.

Bu ülkede hiçbir zaman Koçlar, Sabancılar adalet-yok diye yakınmamış, adalet aramak için yollara dökülmemiştir. Ne direnişe çıkmış, ne gösteri ve miting yapmışlardır. Polis panzerleri onların üzerine su sıkırmış, coplar onlar için çekilmemiştir. Panzerler hak hukuk ve adalet için sokaklara dökülen emekçilerin yolunu keser, coplar onlar için çekilir. Adaletsizliğe başkaldıran emekçi halka, bu düzen adalet adına şiddetten başka bir şey sunmaz.

Adaletsizlik işçiler için, boğaz tokluğuna çalıştırılmak, işten atılmak ve iş güvensizliği olur. Memurlara adaletsizliğin en büyüğü yine devlet yapar. Toplu sözleşme, grevli sendika hakkını vermediği gibi, geçinecek kadar bile maaşı onlara çok görür. Köylüleri tefeci, tüccar, taban fiyatı cenderesinde ezip yoksullaştırır. Kürt halkının ulusal haklarını ve özgürlüğünü istemesine karşı iltidandan tavır militarist güçlerini göndermek olur. Katliamlar Kürt halkını susturmak ve sürgün

etmek için sürüp gider. Emekçi halkı bu düzenin adaleti ezer, sömürür ve aşağılar. Milis bu adaletsizliklere karşı savaşarak halkın adaletini yaygınlaşmasıyla, halkın kendi adaletini kendisinin uygulaması ve gerçekten adalet anlayışında devrimci sağduyusunun ve geleneklerin yerleşmesi için önemli bir adım olacaktır. Kime ne ceza verileceğine karar verme yetkisinin halka verilmesi ve halkın yargıya katılması adaleti yerleştirmeye katkıda bulunacak, bunda söz sahibi olması ise oligarşinin adaletsizliklerinin egemenliğine giderek son verecektir. "Halkın katımadığı yargı gerçek yargı olmaz" anlayışını bugün milisler hayata geçirmeye başlamışlardır.

Milisler halkı kendi adaletinin temsilcisi haline getirmenin yollarını açıyorlar. Kimin ne cezaya çarptırılacağına kendi birim, alan ve bölgelerinde emekçi halk karar verdiğinde oranda, yeni bir adalet alanı inancın geliştiği güçlenecektir. Yeni adalet anlayışı oligarşinin adaletsizliğini kovacaktır.

DEVİRİMCI ADALET HALKIN ADALETİDİR

Adaletsizliğin emekçi halkın geleceğini karartarak bu ölçüde dal budak saldığı, egemen sınıfların adaletinin geçer akçe olduğu bu koşullarda, halkın adaletini temsil eden devrimci adaletin halkın yüreğine su serpmemesi beklenemez. Halkın adaleti düzenin adaletinin karşısına yeni bir adalet anlayışı getirmekle kalmamış, halkın aradığı adaletin cevabı olmasıyla halka adaletin nasıl aranacağını yolunu da göstermiştir. Halkın sırtından

kazananları ve kendi adaletlerini halka şiddet uygulayarak gösterenleri, işkencecileri, kontrgerillacıları, bu düzenin devamından çıkan olanları halkın adaleti sarsmış, şaşkınlığa uğratmış ve tedirgin etmiştir. Tabii ki, statülerini sarsmasıyla adaletsizliklere karşı savaşın ifadesi olan ve halkın adaletini temsil edenler, bu tavırlarıyla egemen sınıfların bütün şimşeklerini üzerine çekmiş ve düzenin lanetini hedefli olup çıkmışlardır. Halka yapılanların yapının yanında kâr kalmayacağına gösterilmesi, emekçi halka mücadelede kazandırabilecek en önemli psikolojik ve moral etkiyi yapıyor. Halk kendi adaletinin her zaman, her an yanı başında hissettiği milisler tarafından gerçekleştirildiğini gördükçe, adalet duygusunun sağlayacağı devrimci dönüşüm çok daha hızlı olacaktır. Bu da milisler halkın iç içe geçmesini beraberinde getirecek önemli bir adım atılmasını sağlayacaktır. Bu yakalandığı noktada da milisin gereksinim duyduğu "bilgi akışının" sağlanması zor olmayacaktır. Milisin halka kurduğu bütün gelişip güçlenmesi ise bir yerde halkın mücadelesine zarar verenleri bulup çıkarma noktasında gösterilecek hassasiyet ve duyarlılık daha da güçlenecektir. Halka zarar verenlerin suçlarıyla orantılı cezalar da halkın güveni giderek pekiştirilecektir.

Milis halkı kendi adalet duygusunu tatlıracak güç olmalıdır. Halk kendi adaletini milislerde bulmalıdır.

Greve çıkan, yürüten, direnen, başgörmeyen ve adalet arayan emekçi halk devrimci adaleti kendi yanında görünce güç kazanıyor. Bugüne kadar mücadele sinin önüne çıkanlara karşı SDB düzeyinde alınan tavırlardan hiçbir emekçi rahatsızlık duymamıştır. Tersine özümünü istediği gelişlere tereddüt olmamasıyla, kendisinin devletin şiddeti karşısında yalnız ve çaresiz olmadığını görmüştür.

Hava işçileri direnirken, Mada işçileri işgallerini ve açık grevlerini sürdürürken, Paşabahçe işçileri yürürken, memurlar grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkını kazanmak için iş bırakırken devrimci adaletin desteğini yanlarında buldular. Devrimci adalet, adaletsizliğin şiddetle savunan düzene ve temsilcilerine atılan diden devrimci şiddetle cevap verirken, devlete ve tekeli patronlara karşı direnen insanları olumlu etkiledi. Adaletsizliğin savunan düzenin şiddetinin karşısına, halkın adaletini savunan devrimci şiddetin çıkarılmasıyla halkta kendisini savunabilecek silahlara sahip olmaya başladığı duygusu uyandı. Mada patronu Ali Şen'in helikopterinin yakılmasından, direnen tek bir işçi huzursuzluk duymamıştır. Grev kınacıları yapan korsan hava şirketlerinin bürolarının bombalanıp tahrip edilmesinden de, grevdeki işçilerin işkayeti olmamıştır. Sağık emekçilerini işten el çekilmeye, sürmeye kalkan başhekimlerin dövlümesine '90 Temmuz memur eylemlilerinde yer alan kamu emekçileri de, herhangi bir tepki göstermemişler. Tersine kendilerine sahip çıkan ve devletin şiddetini geliştirerek kendilerine şiddet uygulayanları korkutan ve caydıran halkın adaletini temsil edenler sempatik kazanmışlardır. Milis şiddeti halkın adaletini daha geniş kesimlere yayarak

Devrimciler adaletlerini dağıtırken mutlak yargılanan sorumlulukları ölçüsünde cezalandırırlar ve yargılarını somut ölçülere dayandırırılar. Bu genel ilkeleridir ve adaleti uygularken bundan milim şaşmamışlardır. Devrimciler adaletlerini uygularken şiddet temel yöntem olmakla birlikte tek yöntem değildir. Her engele şiddetle saldırılacaktır diye bir anlayışları da yoktur.

halkın mücadelesine güç katmasıyla, adaletsizliğe karşı adaleti bütün birim, alan ve bölgelerde temsil etmesiyle yeni bir sürecin perdesini aralıyor. Artık halk kendi adaletini doğrudan kendisi düşmanlarına ve mücadelede önüne çıkanlara karşı tereddütsüz ve anında uygulama olanağına kavuşacaktır. Halkın adalet ve ceza sistemi yerleştiğe, halk düşmanları bir kabus yaşayacak, rahat ve huzur yüzü görmeyecektir. Daha bugünden henüz milislerin yeni yeni örgütlendiği bir aşama ve SDB'lerin mayalandırıldığı devrimci adalet bile yüreklerinin deniliklerine korku salmaya yetti. Olağüstü güvenlik ve koruma tedbirlerinin de bunun karşısında bir işe yaramadığını görüldüklerinde, korunmanın korumayla sağlanamayacağına inanarak zorunda kalmaları halkın adaletinin başarısıdır. Halkın adaletinin yerini bulması için çalışan on binlerce göze ve kulağa sahip bir güç karşısında oligarşinin hangi tedbir ve koruması uzun süreli ve kalıcı olabilir?

İşte milisin devrimci şiddeti, adalet anlayışını yerleşerek, bunu köklü ve yaygın hale getirdiğinde hem SDB'leri yükü hafifleyecek, çalışma alanları, manevra olanakları genişleyecek, hem de halk doğrudan işin içine girecektir. Milis halkın adaletinin daha somut bir temsilcisidir. Milis halkın gözü, kulağı ve adalet kılıcı olacaktır. Milis adaletsizliklerle savaşa savaş halkın gerçek adaleti sindirmesini sağlayacaktır.

OLIGARŞİNİN EŞİRGEDİĞİ ADALETİ DEVRİMCİLER DAĞITACAKTIR

Devrimcilerin adalet anlayışını burjuvazi, burjuvazinin basın ve yayın organları her defasında çarpıtmıştır. Devrimcilerin suçlu ilan ettikleri ve cezalandıracaklarını söyledikleri her kişi için ölüm fermanı çıkardıklarını söyleyerek, devrimcilerin kitabında "ölüm fermanından" başka ceza olmadığını anlatarak devrimcileri ve adaletlerini halka yanlış ve eksik tanıtmıştır. Devrimci Sol tutsaklarının Devrimci Sol Ana Davası'ndaki savunmalarında açıkladıkları 12 Eylül suçluları listesi kamuoyuna hemen mahkemede ölüm listesi okudular diye yansıtılmıştır. Aslında bu bir yanlış da korkularının bir ifadesidir. Çünkü devrimcilerin, kendilerini suçlu ilan etmelerinden her zaman korkuya kapıldılar ve yaptıklarının, halka düşmanca politikalarının hesabını bir gün gelip vermek zorunda kalacaklarının rahatsızlığını duyduklar. Ama devrimciler her konuda olduğu gibi adalet anlayışlarında da halka karşı açık olmayı ilke edinmişlerdir. Devrimcilerin hakları gözdeyecekleri hiçbir şeyleri olamaz. Devrimci

Sol Ana Davası'nda açıklanan da burjuva basın ve yayın organlarının çarpıttığı gibi ölüm listeleri değil, 12 Eylül suçlularının listesi. Ve orada ismi açıklanan 12 Eylül suçluları için herhangi bir ceza belirtilmiyordu. Savunmanın 12 Eylül suçluları bölümünün sonunda "12 Eylül'ün faşist uygulamalarına dolaylı ya da dolaysız olarak ortak olanlar mutlak yargılacak ve sorumlulukları ölçüsünde cezalandırılacaktır" denilirken devrimci adalet anlayışı açık bir şekilde ortaya konuluyordu.

Devrimciler adaletlerini dağıtırken mutlak yargılanan sorumlulukları ölçüsünde cezalandırırlar ve yargılarını somut ölçülere dayandırır. Bu genel ilkeleridir ve adaleti uygularken bundan milim şaşmamışlardır. Buradan da görüldüğü gibi, devrimciler adaletlerini uygularken şiddet temel yöntem olmakla birlikte tek yöntem değildir. Her engele şiddetle saldırılacaktır diye bir anlayışları da yoktur.

Devrimci adalet milisler tarafından da uygulanırken bütün politik adımlarda olduğu gibi şiddet uygulamaları da bulunan yerin, olayın siyasal ve sosyal özelliklerine, güçler dengesine ve haklılığı uygun kendisini gösterir. Özellikle neredeyse hemen herkesin birbirini tanıdığı ve bildiği yerel ve dar bir çevrede devrimci şiddet uygulanmasında çok daha hassas ve itiz olmak zorundadır. Ne zaman, hangi hedefe ve hangi ölçüde vurulacağı dikkatle hesaplanmalıdır. İlişkilerin iç içe girdiği bir çevrede güçler dengesi gözönüne alınarak hangi hedeflere nasıl ve ne zaman yöneleceği konusunda öncelikler sıralaması yapılmalı ve buna göre taktik adımlar atılmalıdır.

Burada en önemli olan, hedefi tümüyle tecrit edecek, zararsız hale getirecek, yani mücadelenin önünde engel olmak-